

Tiskovina
Kolekcijska številka pri pošti: 1102, Ljubljana

tabor

revija Zveze tabornikov Slovenije,
nacionalne skavtske organizacije

oktober 2013, letnik LVIII

Po poteh ROT-a
Petarda popotniški tabor

Največji mednarodni
taborniški izziv

Kolofon

Glavni in odgovorni urednik
Miha Bejek (miha.bejek@gmail.com)

Urednik fotografije
Nace Kranjc (nace.kranjc@gmail.com)

Urednica sklopa Igra
Petra Grmek (5ra.grmek@gmail.com)

Oblikovanje
Igor Bizjak (bizi@rutka.net)

Lektoriranje
Barbara Bejek (barbara.bejek@gmail.com)

Novinarji in sodelavci
Jaka Bevk, Vesna Bitenc, Vesna Boštjančič,
Žiga Brenčič, Gašper Cerar, Borut
Cerkvenič, Teja Čas, Tea Derguti, Mojca
Galun, Vesna Istenič, Primož Kolman, Nina
Medved, Frane Merela, Jona Mirnik, Urša
Može, Boris Mrak, Pia Plevnik, Lucija Rojko,
Tadeja Rome, Tomaž Sinigajda, Matic Ster-
gar, Tomaž Sterniša, Matevž Šegula, Petra
Škrap, Zala Šmid

Naslov uredništva
revija.tabor@gmail.com

Izdajatelj
Zveza tabornikov Slovenije
Parmova 33, Ljubljana
01/3000-820
zts@guest.arnes.si

Predsednik izdajateljskega sveta
Igor Bizjak

Grafična priprava
Tridesign d.o.o., Ljubljana

Tisk
Schwarz print d.o.o., Ljubljana

Naklada
6400 izvodov

Revija Tabor sofinancira Ministrstvo za
izobraževanje, znanost in šport RS.

Cena posameznega izvoda je 2,09 €, letna
naročnina je 20,86 €, cena za tujino pa letna
naročnina s pripadajočo poštnino. DDV je
vštet v ceno. Transakcijski račun: 02010-
0014142372. Upoštevam le pisne odpovedi
do 31. januarja za tekoče leto.

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

Revija Tabor je vpisana v razvid medijev
Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno
številko 792.

ISSN 0492-1127

Načrtujmo uspeh

Foto: WSB

Živijo, taborniki in tabornice!

Spet smo v polnem pogonu. Novi člani so vpisani in vsi stari so se že dobili vsaj na prvem srečanju ali akciji. Tudi vodstva rodov so že izpeljala prve posvete, na katerih so načrtovala program za novo sezono. Tista vodstva, ki tega še niste naredila, pa ne čakajte predolgo. Pomembno je, da vzgojni proces peljemo sistematično, to pa je mogoče le ob dobrem - in pravočasnem - načrtovanju.

V reviji Tabor vsak mesec ponudimo nabor aktivnosti z jasnimi opisi, kako jih izvesti, zato ne pozabite tega vključiti v svoj program. Sodelavci revije, ki se spoznajo na različna področja, pripravljajo prispevke prav zato, da rodovom in vodnikom olajšajo delo in dvignejo kakovost znanja. Letos pilotni rodovi preizkušajo tudi nov Program za mlade v ZTS, seveda pa tu ni omejitev in ste vsi rodovi vabljeni, da načrtujete delo v skladu s sodobnim programom.

Ta hip v naši taborniški organizaciji poteka tudi načrtovanje na najvišji ravni. Gre za načrtovanje najpomembnejšega mednarodnega dogodka v skavtskem svetu - za Svetovno skavtsko konferenco. Pravzaprav so načrti v veliki meri že dokončani in kličejo po izvedbi. Pomembna številka iz načrtov: 250 tabornikov in tabornic se potrebuje za prostovoljno osebje. Si upate biti del tako velikega dogodka? Verjamem, da ja. Več o tem v Temi meseca.

Z načrtovanjem si postavimo jasen cilj in ko cilj dosežemo, vemo, da smo bili uspešni. Če si ne postavimo jasnih ciljev, se sicer lahko imamo lepo, a ne občutimo tistega pravega veselja ob uspehu. Zato le pogumno: načrtujte svoj uspeh!

Miha Bejek, glavni urednik

Aktualno

- 4 Novice / Prve akcije in Program za mlade
- 5 Novice / Proslave in Aktivna druženja
- 6 Novice / V družbi je lepše ter Dnevi zaščite in reševanja
- 7 Novice / Fotka meseca in Nove enote

Igra

- 8 Veščine / MČ zakoni
- 9 Veščine / Veliki podvig
- 10 Veščine / Naredi sam: Urejen kroj

Dogodivščina

- 12 Veščine / Spoznajmo lok
- 14 Naredi sam / Puščica
- 15 Faca vod / Razbojniške kure

Raziskovanje

- 16 Taborniki in njihovi poklici / Urška Bratkovič,

- svetovalka za komunikacijske strategije
- 17 Orientacija / Prvi koraki k orientaciji
- 18 Kosobrinovi pripravki / Sliva
- 19 Astronomija / Planeti v oktobru
- 20 Gremo v naravo / Pečemo na ognju 2
- 22 Taborniška skrinja / Petarda popotniški tabor

Aktualno

- 24 Tema meseca / Organizacija WSC in WSYF
- 28 Stran vodstva ZTS / Donacije za GŠ in 2. srečanje starih tabornikov
- 29 Mnenje / O duhovnosti - odziv na mnenje
- 30 Mednarodno / Srečanje odbora WSYF na Rogli
- 31 Mednarodno / Interameriška skavtska konferenca 2013

- 32 Svetkova avantura / Moot v Kanadi
- 33 Svetkova avantura / Pridi na 23. Jamboree
- 34 Reportaža / ROT 2013
- 35 Reportaža / Po poteh ROT-a
- 36 Mnenje / Je ROT res ekipno tekmovanje?
- 37 Reportaža / Bazen na TOTeM-u
- 38 Strokovno / Zaradi izzivov živimo

- 39 Strokovno / Razvoj novih orodij Programa za mlade
- 40 Od rodov / Novo ime čete ter Ob ognju in filmu
- 41 Od rodov / Piknik v Črnem dolu ter 24 ur taborništva
- 42 Od rodov / Pohod na Ratitovec in Nov rod na Koroškem
- 43 Od rodov / Robinzonski vikend na Kolpi in Mestni tabor v Mariboru

Razvedrilo

- 44 Zgodba za taborni ogenj / Kako sta Tina in Rok preživela ognjeni krst
- 45 Iz taborniške pesmarice / Zavese plešejo

Aktualno

- 46 Koledar akcij
- 47 Zadnja plat

Fotografija na naslovnici: Iztok Hvala

Štart v taborniško jesen

Besedilo: Uredništvo

Septembra se začne novo taborniško leto in temu je prilagojena tudi večina taborniških aktivnosti. Priprave programa, vpisi in prva srečanja po poletju. A že ob koncu meseca se začenja sezona raznovrstnih akcij, ki jih je vse do zime res veliko.

Prve akcije

Taborniška jesen se običajno začne z različnimi predstavitvami in propagandnimi akcijami ter vpisom novih članov. Letos so začetek jeseni malce zapletli na šolskem ministrstvu, saj so z okrožnico na šolah prepovedali promocijo tržnih izvenšolskih dejavnosti in na nekaterih šolah so v isti koš dali tudi tabornike. Na srečo je ob hitri reakciji vodstva Zveze tabornikov Slovenije ministrstvo tabornike nato izrecno izločilo iz tega določila. Tako smo se taborniki kot prostovoljna dejavnost, ki spodbuja otroke in mlade k sprejemanju odgovornosti in aktivnemu državljanstvu, brez težav lahko predstavili po šolah.

Propagandni tabor so med drugim pred lokalno šolo izpeljali v **Rodu aragonitnih ježkov Cerkno** in v **Rodu upornega plamena Mengeš**, taborniki **Rodu kranjskega jegliča Spodnja Idrija** so propagando z delavnicami izpeljali na glavnem trgu v Spodnji Id-

Zbor za novo taborniško leto. Foto: RKJ Ravne

riji, v **Rodu Enajsta šola Vrhnika** pa so za zabavo na propagandni akciji poskrbeli z A-janjem.

Taborniki **Rodu Bičkova skala Ljubljana** so prvi zbor naredili na otroškem igrišču v bližini njihove taborniške hišice, v **Rodu Heroja Viteza** so ob vpisu organizirali še fotoorientacijo po Črnučah, **Rod Samorastnikov Ljubljana** pa je spoznavni piknik pripravil v Zajčji dobri. **Rod Stražni ognji Kranj** je na prvem srečanju pripravil projekcijo filmov, ki so jih posneli na spomladanskem filmskem taboru, nato pa so druženje nadaljevali ob ognju. Taborniki **Rodu koroških jeklarjev Ravne na Koroškem** so skok v novo taborniško leto naredili z veliko strateško igro.

Program za mlade v praksi

Uvodni posvet z načelniki rodov, ki so pristopili k pilotni fazi testiranja dela po novem Programu za mlade, je bil izveden 25. septembra. V skoraj treh zelo intenzivnih urah so se udeleženci pogovarjali o tem, kakšne lastnosti ima "popoln" vodnik, se še enkrat spomnili bistva novega Programa za mlade in predstavili nova orodja, ki so načelnikom in vodnikom v pomoč pri planiranju dejavnosti. Opredelili so metodologijo za spremljanje napredka, si pogledali primer dobre prakse izvajanja programa v RMT Ljubljana in se dogovorili za nadaljnje delo.

Posvet o Programu za mlade. Foto: ZTS

Proslave

Konec poletja in začetek jeseni je primeren čas tudi za proslave. **Rod skalnih taborov Domžale** je proslavil 60-letnico z akcijo 24 ur taborništva, **Rod modrega vala Trst-Gorica** pa je svojo proslavo ob 60. obletnici izpeljal v kamnolomu v Repniču. **Rod snežniških ruševcev Ilirska Bistrica** je s piknikom za vse sedanje in nekdanje člane v Črnem dolu zaokrožil praznovanja ob 60-letnici, ki so potekala vse leto, svojih prvih 40 let obstoja pa so proslavili tudi taborniki iz **Rodu Louisa Adamiča Grosuplje**.

Zamejski taborniki **Modrega vala** so na predvečer spominske slovesnosti za bazoviške junake že tradicionalno pripravili taborni ogenj na bazoviški gmajni, naslednji dan pa so držali častno stražo ob spomeniku. Spomenik bazoviškim junakom je tudi v Kranju, v Prešernovem gaju, in ob sodelovanju kranjskih tabornikov je bila častna straža tudi tam.

Pionirski objekt na 24 ur taborništva v Domžalah. Foto: RST Domžale

Novembrski Tabor

Prispevke in informacije za novembrsko številko Tabora zbiramo na naslovu revija. tabor@gmail.com. Uredništvo si pridruže pravico do presoje o objavi in krajšanja prispevkov. Rok oddaje člankov je 25. oktober!

Uredništvo

Aktivna druženja

Največje taborniško druženje v preteklem mesecu je bilo seveda Republiško orientacijsko tekmovanje, ki sta ga organizirala **Rod Srnjak Logatec** in **ZTS**, dobro je bilo obiskano tudi Taborniško odbojkarsko tekmovanje na mivki, ki ga vsako leto organizirajo **Snežniški ruševci**, veselo pa je bilo tudi na Pikinem festivalu v Velenju, kjer je **Rod Jezerski zmaj Velenje** organiziral Mini avanturo.

Taborniki **Rodu Sotočje Nazarje** so se odpravili na čolnarjenje po Kolpi, **RSa Ljubljana** je organiziral kolesarski geocatching za nov PP klub, **Rod gorjanskih tabornikov Novo mesto** pa je šel z GG-ji v pustolovski park na Otočec. Taborniki **Rodu Bela jadra Prade** so šli na pohod iz Dekanov na Tinjan, **Gorjanski taborniki** so osvojili Ratitovec, člani **RS Logatec** pa so se odpravili na Srnjak in bivakirali. Na bivak so šli tudi taborniki **Rodu zelene sreče Železniki**, in sicer na Kališe.

Rod kraških viharnikov Postojna je šel na izlet v Celje, kjer so v viteškem vzdušju spoznavali Celje in se povzpeli na celjski grad, taborniki **Rodu Srebrni krti Idrija** pa so za cilj izleta izbrali kopanje v vodnem mestu Atlantis in obisk kina.

Odbojka na TOTeM-u. Foto: Žiga Zupan

Gorjanski taborniki na Ratitovcu. Foto: RGT Novo mesto

Stražni ognji na sosedskem dnevu na ulic v Kranju.
Foto: RSO Kranj

V družbi je še lepše

V lokalnih okoljih se vedno veliko dogaja in lepo je videti, da smo tudi taborniki vse pogosteje del takih aktivnosti. Zamejski taborniki iz **Modrega vala** so sodelovali na festivalu Slofest, ki ga je v Trstu organizirala Zveza slovenskih kulturnih društev, in sicer so pripravili fotoorientacijo po Trstu, ki so se je v velikem številu udeležili slovenski in italijanski dijaki. Taborniki **Rodu kraških j'rt Sežana** so tudi letos obiskali Varstveno delovni center Sežana, kjer so varovancem centra pomagali pri urejanju vrtnih gredic, sodelovali pa so tudi na proslavi ob prazniku priključitve Primorske domovini "Primorska za vedno".

Rod Lilijski grič Pesje je sodeloval pri čiščenju brežin Pake in Trebušnice, taborniki **Rodu puntarjev Tolmin** pa so na Soča outdoor festivalu pripravili program za otroke. Na dnevih rekreacije so taborniki **Rodu Pusti grad Šoštanj** poskrbeli za lokostrelstvo, **Rod Podkovani krap Ljubljana** je sodeloval na dnevu Četrtno skupnosti Rudnik, taborniki **Rodu Samorastniki** pa so v Piranu obiskali osnovnošolce v šoli v naravi in jim pripravili večer ob ognju.

Mariborčanom so se taborniki **XI. SNOUB Maribor** predstavili z mestnim taborom, **Stražni ognji** iz Kranja so sodelovali na sosedskem dnevu na ulici, taborniki **Rodu Sergeja Mašere Piran** pa so na svoji taborniški hiški pripravili dan odprtih vrat, zvečer pa so se udeležili predpremiere filma Gremo mi po svoje 2. Na Festivalu slovenskega filma, ki je potekal v Portorožu, so predpremierno projekcijo ob prisotnosti članov filmske ekipe obiskali še številni taborniki iz drugih rodov in prispevali velik delež k temu, da je bil amfiteater Avditorija poln. Na redni spored bo film prišel v začetku novembra.

Pomoč Kraških j'rt v Varstveno delovnem centru Sežana.
Foto: VDC Sežana

Dnevi zaščite in reševanja

V organizaciji Uprave Republike Slovenije za zaščito in reševanje so v Velenju od 3. do 5. oktobra potekali Dnevi zaščite in reševanja. Na tem dogodku smo se predstavili tudi taborniki, ki imamo enote v sistemu civilne zaščite.

Obiskovalcem smo predstavili spretnosti za življenje v naravi (izdelava preprostega ležišča iz naravnih materialov, netenje ognja in različne načine priprave hrane). V duhu taborniške igrivosti pa smo postavili tudi nekaj pionirskih objektov za razvijanje športnih spretnosti in zabavo. V predstavitvenem šotoru smo razstavili našo literaturo, prikazali poučen taborniški film in predstavili delovanje naše organizacije.

Taborniški predstavitveni prostor na Dnevih zaščite in reševanja. Foto: ZTS

Fotka meseca

Adrenalin na pripravah Svetovnega skavtskega foruma mladih na Rogli. Foto: Nina Kušar

Nove enote

Taborništvo se širi. Med drugim je to videti iz vse daljšega seznama prejemnikov revije Tabor in vedno z veseljem pozdravimo vse nove člane in bralce naše revije. Na Koroškem so ob pomoči rodov iz Raven in Slovenj Gradca ustanovili nov rod, to je **Rod srebrne reke Radlje ob Dravi**, v **Rodu Hudi potok Šmartno ob Paki** pa so izbrali ime in znak čete iz Letuš, zdaj je to **Četa deroča Savinja**.

Pogoj za širjenje taborništva je dobro delo obstoječih rodov in mnogi so se septembra odpravili na posvete, pripraviti delovne načrte za novo taborniško sezono. Med drugim so rokave na posvetih zavihali člani vodstev **Snežniških ruševcev**, **Liljskega griča**, **Bičkove skale**, **Rašiškega rodu**, **Podkovanih krapov**, **Rodu Srnjak** in **Aragonitnih ježkov** ter dobro zastavili nadaljnje delo. Rokave so zavihali tudi **Gorjanski taborniki**, a so uporabili nekoliko drugačno orodje, saj so na delovni akciji naredili pomol, s katerega bodo lažje in bolj varno vstopali v kanuje.

Rašičani na posvetu. Foto: Tine Prinčič

Novice pripravlja uredništvo Tabora in predstavljajo pregleden izbor taborniškega dogajanja v preteklem mesecu. Sestavimo ga iz informacij, ki jih dobimo od rodov in ki jih sami izbrskamo na vaših spletnih straneh. Za čim bolj točne podatke vabimo rodove, da nam na naslov [revija.tabor@gmail.com](mailto:tabor@gmail.com) sami pošljete kratko informacijo, kaj ste počeli v preteklem mesecu. Zelo bomo veseli tudi fotografij.

Še vedno ste vabljeni, da sami napišete kratko novico za rubriko Od rodov (do 1000 znakov s presledki), ki jo bomo po lastni presoji objavili glede na razpoložljiv prostor v reviji. Za rubriko Od rodov obvezno posredujete tudi fotografije.

MČ zakoni

Verjetno jih znaš brez težav naštet, toda, ali se jih držiš?

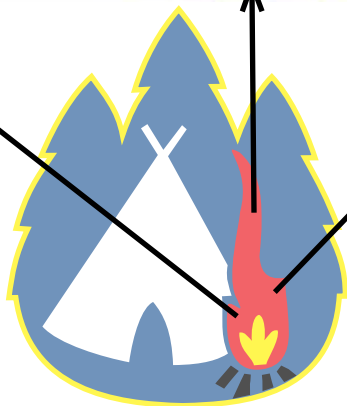
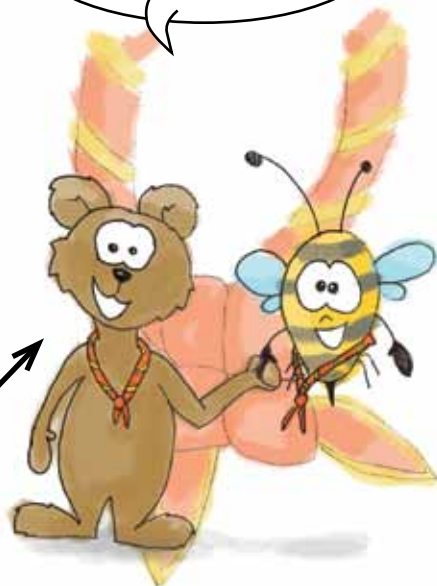
Pomisli na svoje vsakodnevno obnašanje in dejanja in skušaj za vsak MČ zakon naštet po tri primere, ko se ravnaš v skladu z njim.

Pa še to - ali veš, kateri del znaka Zveze fabornikov Slovenije predstavlja z MČ zakone?

MČ spoštuje ljudi in naravo.

MČ je prizadeven fabornik.

MČ je dober prijatelj.

Veliki podvig

Besedilo in risbe: Petra Grmek

Vod Smrekci je že prejšnji mesec resno pričel z vodovimi sestanki, hladnejše jesensko vreme pa jih je sedaj iz bližnjega gozda pregnalo v taborniško sobico. Toda, ker jih je tam pričakal pravi nered, so se odločili, da eno vodovo srečanje posvetijo čiščenju in urejanju taborniškega kotička. A kaj, ko ima vsak Smrekec svojo idejo, kaj pomeni "urejeno"! Le poglej, kako si urejeno taborniško sobico predstavljata Valentina ali pa Jan - bi ti znal bolje pospraviti?

V roke vzemi rdeče in zeleno pisalo ter z zelenim pobarvaj vse stvari, ki se ti zdijo v redu, z rdečim pa vse "malenkosti", ki sta jih Jan in Valentina spregledala.

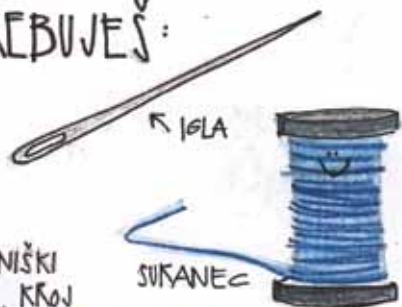
Poskrbi za red, disciplino, zdravje in upoštevaj taborniške zakone ter osvoji MČ večino Redoljub!

NAREDI SAM: UREJEN KROJ

Besedilo in risbe: Urša Može

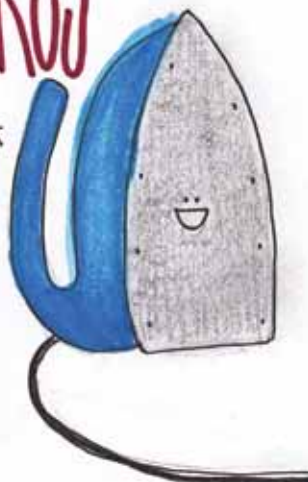
POTREBUJEŠ:

TABORNIŠKI
KROJ

UKALNIK

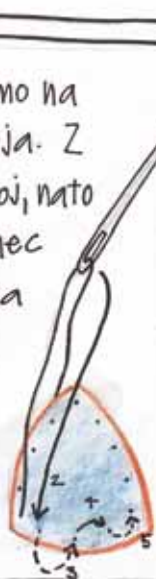
Prilrabi si kos sukanca in en konec vleni v šivankino vha.

2

PAZI NA PRSTE!

S šivanjem pričnemo na notranji strani kroja. Z iglo prebademo kraj, nato še našitek in sukanec izvlečemo toliko, da na notranji strani ostane približno 5 centimetrov.

3

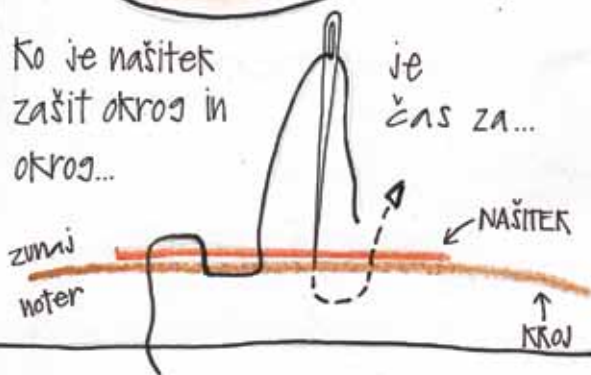

Ko je našitek zašit okrog in okrog...

je čas za...

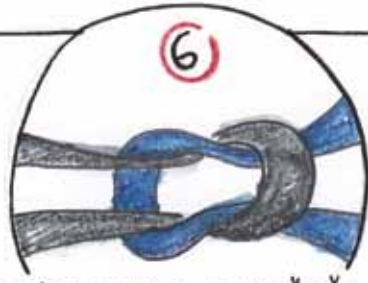
zumi noter

4

... vozlanje.

5

6

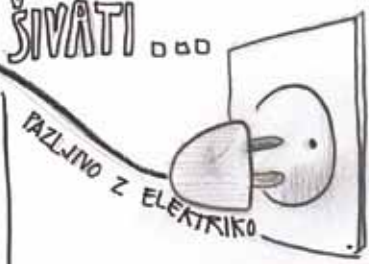
Našitek je zašit!

7

Sedaj pa le poizkusi zašiti še kakšen gumb.

z obema koncema zavežeš ambulantni vozel.

NAŠITKI, KI JIH NI POTREBNO ŠIVATI

Kraj razprostri ro likalni mizi. Našitek položi na želeno mesto. Ko je likalnik segret, ga položi na našitek za nekaj sekund.

8

IN JIH LAHKO POLIKAMO. POZOR!

... ko kraja ne potrebujemo, ga porpravimo tako

ali

Ko likalnika ne uporabljaš, ga postavi pokončno ali na stojalo, da ne bo liknje v kloju.

tako.

10

KAKO ZLOŽIMO KROJ:

9

Spoznajmo lok

Besedilo: Teja Špolar in Matevž Šegula, fotografije: Zlata puščica.

Lokostrelstvo izvira iz kamene dobe, kjer se je uporabljalo predvsem kot lovska disciplina. Danes nam večinoma služi v športne in rekreativne namene. Lokostrelstvo je med taborniki tradicionalna veščina, s katero si popestrimo letni program in program na taboru. Posebno doživetje je tudi udeležba na lokostrelskem tekmovanju, na katerem lahko pokažemo vse svoje lokostrelsko znanje.

Lokostrelska oprema

Vsak lokostrellec potrebuje primerno opremo, ki jo sestavljajo puščice, tok za puščice, ščitniki za roko, prste in prsi, stojalo za lok ter najpomembnejše - lok.

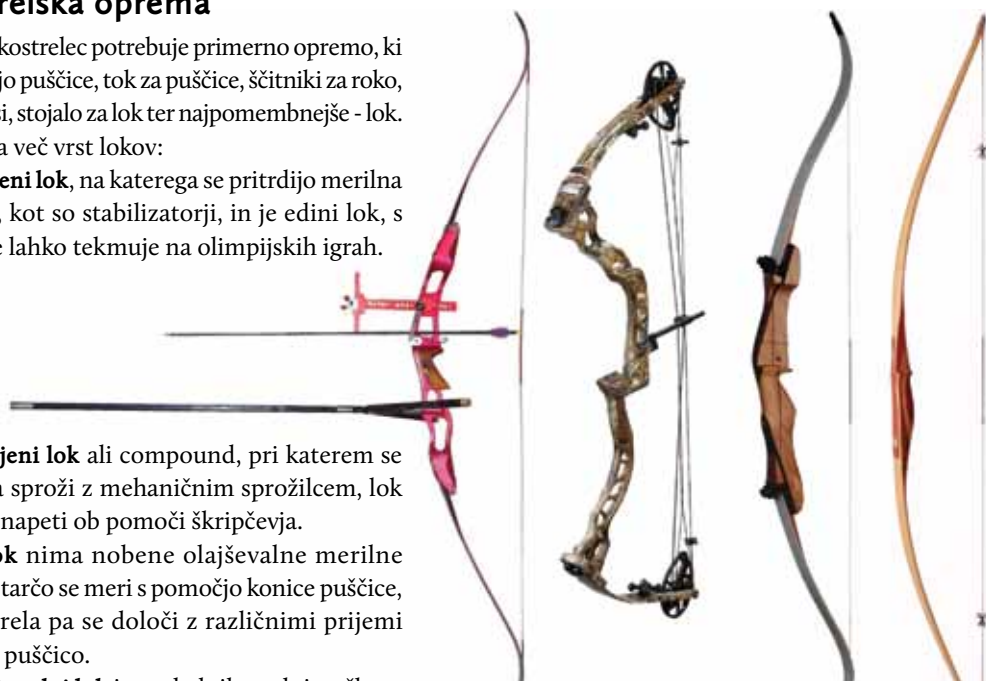
Obstaja več vrst lokov:

Ukrivljeni lok, na katerega se pritrdijo merilna pomagala, kot so stabilizatorji, in je edini lok, s katerim se lahko tekmuje na olimpijskih igrah.

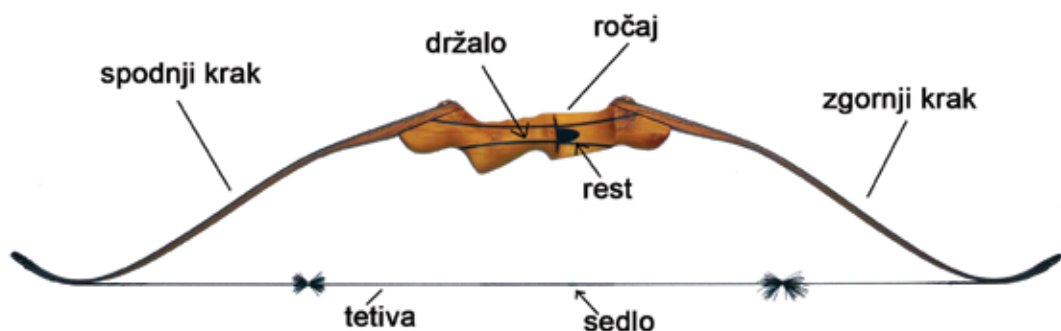
Sestavljeni lok ali compound, pri katerem se tetiva loka sproži z mehničnim sprožilcem, lok pa je lažje napeti ob pomoči škripčevja.

Goli lok nima nobene olajševalne merilne naprave, v tarčo se meri s pomočjo konice puščice, dolžina strele pa se določi z različnimi prijemi tetive pod puščico.

Tradicionalni lok je naslednik srednjeveškega loka. Velik naj bi bil toliko, kot je visok strelec, z njim pa se strelja po občutku.

Z leve proti desni: ukrivljeni, sestavljeni, goli in tradicionalni lok.

Posamezne dele loka najlažje vidimo na zgornji. Na ročaju loka imamo med drugim držalo in rest oziroma ležišče puščice. Ročaj dopolnjujeta zgornji in spodnji krak, med katera je napeta tetiva s sedlom, kamor vpnemo puščico.

Zelo pomembna lastnost loka, tako za varnost kot za kvalitetno streljanje, je potezna sila krakov oziroma moč. Napisana je na spodnjem kraku in jo merimo v funtih (#) na dolžini potega 71 cm (28 col). En funt je enak približno polovici kilograma (1 funt = 0,45359 kg). Vzemimo za primer 20-funtni lok. Ko ga bomo napeli do dolžine 71 cm, bomo držali silo enako 9 kilogramom.

Priporočena potezna sila je pri otrocih 15-20 funtov, za odrasle pa 20-25 funtov. Pri tekmovalnih lokih se moč giblje med 35 in 45 funti, seveda pa je vse skupaj odvisno od telesne moči posameznika.

Sistem točkovanja

Lokostrelstvo je danes primarno športna panoga, znotraj katere poznamo več tekmovalnih disciplin, hkrati pa imamo pri različnih disciplinah tudi različne tarče. V taborništvu sta najbolj pogosti klasična olimpijska disciplina in poljsko lokostrelstvo.

Pri klasični disciplini lokostrelca iz različnih razdalj strelja v tarčo premera 80 centimetrov. Tarča je sestavljena iz desetih krogov, ki so v petih barvah: bela, črna, modra, rdeča in rumena. Zadetek v zunanji krog je vreden 1 točko, vsak naslednji krog je vreden točko več, vse do notranjega kroga, ki je vreden 10 točk. V primeru, da puščica prileti v črto, ki razmejuje dva kroga, se šteje višja vrednost.

Poljsko lokostrelstvo je nekoliko bolj zahtevno. Tarče so različno velike s premerom od 20 do 80 cm. Razdalja strelcu običajno ni podana, tako da jo mora oceniti sam. Tarča je sestavljena iz rumenega merilnega kroga, ki je vreden 5 točk in iz štirih črnih krogov. Ostalim krogom vrednost pada od notranjega proti zunanjemu, od štiri do ene točke.

Varnost

Pri varnosti je pomembno, da pregledamo opremo. Puščice ne smejo biti počene ali odrgnjene, pregledamo, ali ima puščica vsa repna peresa, preverimo središčnost konic ter da jahači niso poškodovani. Lok najprej sestavimo ter namestimo tetivo. Ko je ta nameščena, jo raztegnemo tako, da lok napnemo v prazno, vendar smo pazljivi, da tetive ne spustimo. Če imamo dodatno opremo, kot so na primer stabilizatorji, preverimo še njihovo stanje. Na koncu preverimo, ali smo dobro pritrjili krake, in sicer tako, da rahlo udarimo po kraku. Če del zavibrira pomeni, da ni dobro pritrjen.

Preden začnemo streljati, moramo izbrati primeren prostor. Najboljše so velike površine, za katere smo prepričani, da v bližini ni ljudi. Poskušamo omejiti dostop do strelišča in preverimo, ali so tarče čvrsto pritrjene. Ko strelca strelja, moramo poskrbeti, da od točke streljanja do tarče ni nobene osebe, torej da vsi stojijo za strelcem. Obvezno moramo imeti s seboj prvo pomoč ter osebo, ki je usposobljena za nudenje prve pomoči.

Z redno uajo in udeležbo na enem izmed tekmovanj (npr. Zlata puščica) ste na dobri poti do osvojitve veščine Lokostrelca 2!

Puščica

Besedilo: Tomaž Sterniša, fotografije: Tečaj spoznavanja rastlin in živali

Na letošnjem Tečaju spoznavanja rastlin in živali smo delali tudi lepilo iz smrekove smole (poletna številka revije Tabor). Lepilo smo uporabili za izdelavo lepe okrasne puščice.

Priprava kamnite konice za puščico je kar zahtevna. Jurij je primerno konico naredil iz ploščatega kamna, ki ga je obdelal s tršim kamnom. Konico je na palico privezal z vzporedno vezavo (Slika 1a).

Dobro narejena vezava drži konico trdno na njenem mestu, če pa vezavo obdamo še z lepilom, narejenim iz smrekove smole in oglja, je konica res

čvrsto pritrjena na palico. Vroče lepilo dodajamo postopoma in ga sproti oblikujemo z gladkim kamnom ali čim podobnim (Slika 1b, 1d). Če se med delom lepilo shladi in strdi, ga nad ognjem spet segrejemo in nadaljujemo z delom.

Palica ni bila čisto ravna, zato jo je Urban s segrevanjem nad ognjem in upogibanjem nekoliko zravnal.

Perjanica, ki jo vidimo na Sliki 1c, je narejena iz treh kosov vranjih peres. Primerni kosi peres so razcepljeni po dolžini in privezani v utore, ki so enakomerno porazdeljeni na obodu palice. Začetek in konec vezave je zavezan z vrznim vozlom, vezava pa je narejena z eno od vrvic iz jedra padalske vrvice (paracorda).

Končana puščica je verjetno nekoliko pretežka za streljanje z lokom, je pa zelo lep izdelek. Vsi, ki smo bili zraven, vemo tudi, da sta se morala Jurij in Urban pri izdelavi pošteno potruditi. Vredno posnemanja!

Slika 1

Razbojniške kure

Besedilo: Razbojniške kure, fotografija: Kristina Lotrič

Smo vod Razbojniške kure (včasih posebej Kure in Razbojnik, ko smo se združili, pa smo to storili tudi z našim imenom) iz Rodu zelene sreče Železniki. Na sestanke hodi šest fantov oziroma razbojnikov, svoje ime namreč dobro opravičujemo, ker pogosto nagajamo naši vodnici Kristini. Vsi vedno komaj čakamo petke, ker vemo, da se bomo spet dobili in skupaj zabavali, včasih pa tudi kaj naučili (čeprav vemo, da bi Kristina rada videla, da bi nas večkrat uspela prepričati v to).

Taborniki ste ... zaradi benefitnih faktorjev, kot so socializacija, medosebna komunikacija z uporabo humorja, neomejenega dostopa do brezplačnih živil ter občasnega antisocialnega odnosa do soljudi z namenom posledičnega humorja. Ali po domače: Ker je fajn!

V taborniški prihodnosti boste ... upamo, da najmanj vodniki.

Največja lumparija, ki ste jo storili kot vod? Enemu od nas smo na taborjenju, medtem ko je kakal, pošteno zamajali diksija, za kar so nas kasneje tudi pošteno kaznovali.

Najboljše taborjenje do sedaj? Letošnje Taborjenje treh rodov, ki se ga najprej nismo prav zelo veselili, saj nismo vedeli, kaj naj pričakujemo, potem pa je bilo mega. Spoznali smo veliko taborniških prijateljev iz Kranja in Vrhnike ter z njimi spletli vezi. Poleg tega pa smo tudi počeli nekatere stvari, ki jih na rodovih

taborjenjih še nismo. Najbolj zanimivo pa je bilo to, da nas je bilo toliko na kupu (200), saj smo vajeni bolj majhnih taborov, tukaj pa smo imeli kar ulice iz šotorov.

Najljubši sestanek? Zadnji sestanek ob koncu šolskega leta, ko nas je vodnica peljala v kino in potem še na sladoleđ. Upamo, da kaj takega še kdaj ponovimo.

Vaša najljubša dejavnost na sestankih? Najraje se zabavamo in nagajamo Kristini. No, pa zelo radi se gremo tudi activity, kjer se smejimo naši neuspešnosti pri prikazovanju besed s pantomimo ali risbami.

Vaša vodnica pravi, da ... smo pravi razgrajči, ki pa znajo tudi presenetiti v pozitivnem smislu in marsikoga nasmejati s svojimi izvirnimi izjavami in gestami. Včasih bi jo lahko malce bolj ubogali in storili kakšno lumparijo manj, ampak vseeno nas ne bi zamenjala.

Za dobro vseh skozi komunikacijske akcije

Besedilo: Miha Bejek, fotografija: arhiv intervjuvanke

Urška je taborniške izkušnje in vrednote močno vpletla v svoje delo. A to nikakor ni enosmeren proces. Zdaj se je z bogatimi delovnimi izkušnjami spet aktivneje vključila v taborniške aktivnosti, kjer kot projektni vodja bdi nad organizacijo Svetovne skavtske konference in foruma mladih, ki bosta leta 2014 v Sloveniji.

Urška Bratkovič

(Rod Samorastniki), svetovalka za komunikacijske strategije in menedžerka dogodkov

Kako in kdaj se je začela tvoja taborniška pot?

Začelo se je pred 25 leti z izletom na Paški Kozjak, kjer sem po celodnevni hoji zaradi utrujenosti zaspala še pred večerjo in rekla: "Nikoli več ne grem k tabornikom!"

Na prvem sestanku so me zamenjali z dečkom, nato pa smo vrisovali KT. A sem vztrajala, postala vodnica ter leta kasneje končala svojo aktivno taborniško pot kot načelnica.

Kaj si vedno sanjala, da bi rada postala?

Moje sanje so bile najbrž usmerjene drugam, saj nikoli nisem imela posebne želje, kaj bi rada postala. **Kaj si po izobrazbi in katera šola ti je ostala v najlepšem spominu ter zakaj?**

Moj študijski naziv je faliran študent. Študij me je ukalupljal, preprečeval razvijanje lastnih sposobnosti in sledenje instinktu. Zato sem se raje podala v izkustveno šolo - delo. Moje prvo delo je bilo hkrati najboljša šola, kjer sem poleg znanja o marketingu dobila tudi prve praktične izkušnje.

Katere kompetence te odlikujejo?

Nepozabna leta, ki sem jih preživela kot tabornica, so mi

razvila ljubezen do narave, čut za prijateljstvo in timsko delo, samoiniciativnost, samostojnost, prevzemanje odgovornosti, organizacijo in vodenje, iznajdljivost in komunikativnost.

Kako je taborništvo vpleteno v tvoje delo, službo?

Marsikdo se je nasmehnil ob mojem življenjepisu: "Moja komunikacijsko-organizacijska pot se je začela v 5. razredu, ko sem postala tabornica. Vrline, ki sem jih pridobila v taborniški organizaciji so postale temelj in izhodišče mojega poslovnega življenja." Te vrline in znanja so se v letih dela le nadgrajevali in širili, saj je moje delo v resnici le taborništvo, preslikano v poslovni svet.

Kateri del poklica oz. službe ti je najbolj in kateri najmanj pri srcu?

Vodenje marketinških projektov, priprava strategij komuniciranja in organizacija dogodkov so povezani s sodelovanjem več ljudi. Najbolj zoprno je, ko eden izmed njih ne opravi svojega dela in se zaradi tega celoten načrt podre.

Zanimivo je raziskovanje različnih področij poslovnega sveta, za katere pripravljam akcije, na koncu pa zadovoljstvo, kadar nam v

skupnem prizadevanju uspe prenesti do ljudi vrednote, ki presegajo čas in ozke interese posameznika.

Kaj si na podlagi taborništva spremeniла v svojem življenju in bi priporočila vsakomur?

Taborništvo je ena najlepših popotnic mlademu človeku za nadaljnje življenje, saj mladim razširja obzorja. Podaja jim nov smisel življenja, uči jih strpnosti ter spoštovanja do soljudi in narave, kajti v njej lahko najdemo vse odgovore na vprašanja.

Kako se ponavadi začne tvoj delovni dan?

Moji dnevi imajo le eno stalnico: jutranji tek ali sprehod z mojo psičko. Vse ostale aktivnosti pa so odvisne od mojega koledarja: od hitrega pregleda e-pošte, sestanka z naročnikom, brainstorminga s projektnimi sodelavci do načrtovanja tekočih projektov.

Česa si na področju svojega dela želiš v prihodnosti?

Želim si, da bi klasične marketinške komunikacijske akcije vsebovale dejavnosti, ki delujejo v dobrobit posamezniku in družbi ter s tem omogočale razvoj bolj zavestnega pristopa do vsakdanjega življenja.

Prvi koraki k orientaciji

Besedilo in fotografija: Aleš Ferenc

Ko premagamo začetne težave in se znamo orientirati v prostoru - ko ugotovimo, kaj je pred nami in za nami na karti - postane orientacijska proga pravi užitek. Seveda, da se to res zgodi, preteče še nekaj vode oziroma se vmes še nekajkrat izgubimo, napihamo po brezpotju ali pa se že ne vem kolikokrat vračamo po isti poti in iščemo to in to kontrolno točko.

Vedno, ali vsaj rado, pa se zgodi, da nam vsaj ena kontrolna točka (KT) dela nekaj težav. Morala bi biti tu, pa je preprosto ni. Čas pa teče in na koncu se nabere toliko minut. Seveda pa je čas, ki ga porabimo za pot, med manj pomembnimi dejavniki.

Logika, da moramo poiskati KT v pravem zaporedju, je zelo preprosta stvar. Odločitev je na nas, kje si bomo izbrali pot do naslednje KT. Zato pojdemo pri učenju po vrsti z majhnimi koraki. Vsaka proga je zanimiva. Prelahkih prog ni.

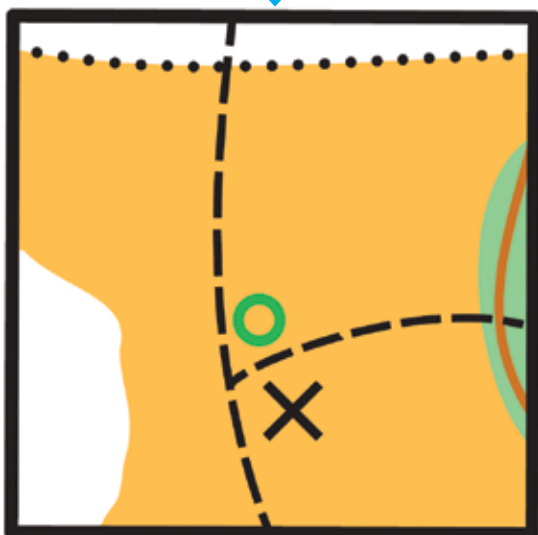
Osnovna stopnja pri orientaciji pravi: orientiranje in razumevanje karte. Karta je "orientirana" takrat, ko je naravnana tako, da kar je na karti, je pred nami v naravi. "Razumevanje" karte pomeni, da znake na karti in posamezne barve pretvorimo iz realnosti v sliko. Ljudje imamo različne sposobnosti za razumevanje tlorisa: ceste, poti, odprti svet itd. Tloris tudi ne vključuje višine, torej plastnic. To si moramo predstavljati.

Prve vaje (in prva tekmovanja) je najbolje izvajati na znanem terenu ali na mestnem terenu, kjer ni možnosti, da se izgubimo in s tem preprečimo, da bi morebiti izgubili še voljo za učenje. Na poti si pomagamo s pomočjo opornih objektov. Oporni objekti so: poti in ceste, daljnovodi, reke in potoki, izrazite gozdne meje, ograje vseh vrst ... Razdalja med kontrolnimi točkami naj bo majhna. Postavljamo jih tam, kjer običajno spremenimo smer. Številne šole, parki, obrobja mest imajo danes že zrisane karte različnih meril. Slovenci smo glede na število orientacistov rekorderji v svetu po številu različnih orientacijskih kart. Karte in njihovega lastnika najdemo v registru kart na strani Orientacijske zveze Slovenije. Tudi klubi nam bodo z veseljem posredovali karte in podatke.

Učenje nadaljujemo z naslednjo prehojeno potjo: ob opornih objektih, a tako, da kontrolne točke niso več postavljene ob vsaki spremembi opornega objekta. Tokrat se bo treba odločiti, po kateri poti nadaljevati. Tako pa smo že na stopnji više.

Zakaj na tekmovanje? Po nove izkušnje, po preizkus poguma in samega sebe. Po nova doživetja in srečanja s prijatelji.

Naučiti se moramo prepoznati tlorisni pogled na karti z dejanskim stanjem v naravi.

Sliva

(*Prunus domestica L.*)

Besedilo: Kosobrin

Sliva je vitko listopadno drevo s trni iz družine rožnic. Zraste do osem metrov visoko in je odporna proti pozebi. Življenjska doba drevesa je zelo dolga. Izvira iz Male Azije, najbolj pogosta je v severni Evropi. Njeni plodovi so jajčaste oblike in različnih barv. Pri nas je od vseh sadnih dreves največ prav sliv, med njimi je tudi veliko različnih sort sliv.

Učinkovine: voda, suhe snovi, sladkor, celuloza, pektin, organske kisline, tanin, rudninske snovi, vitamin B in C, provitamin A, beljakovine, ogljikovi hidrati, saharoza.

Uporabnost: proti zaprtju, kurjim očesom, vnetemu grlu, paradontozi, oteklim jetrom, revmi, za blažitev črevesnih težav, krepitev dlesni, za zniževanje visokega krvnega tlaka, za zaščito pred arteriosklerozo in infarktom. Pri zdravljenju uporabljamo presne plodove brez koščic ali posušene plodove brez koščic.

Iz sliv, ki jih uporabimo bodisi sveže bodisi posušene, lahko naredimo sok, sirup, marmelado, džem, kompot itd.

Slivina sladica

Potrebujemo: 1 kg sliv, 2 manjši limoni, 3 klinčke, 5 dl jabolčnega soka, 80 dag sladkorja, sladko smetano.

Priprava: plodove operemo, narežemo, dodamo klinčke, prilijemo jabolčni sok in jih skuhamo do mehkega. Kuhano kašo pretlačimo skozi laneno krpo in stehtamo. Dodamo sladkor in še enkrat prekuhamo. Dobljeno maso damo v steklene posodice in pustimo, da se ohladi. Na vrh damo še stepeno smetano.

Slivin žele

Potrebujemo: 1 kg sliv, 1 kg sladkorja z zgoščevalcem.

Priprava: Slive operemo, jih odcedimo in pretlačimo, nato jih stisnemo, da dobimo sok. Soku dodamo sladkor z zgoščevalcem in 20 minut kuhamo. Še toplo damo v kozarce in zapremo.

Džem

Potrebujemo: 1,5 kg sliv, 1 kg sladkorja.

Priprava: Oprane slive odcedimo, odstranimo koščice in jih z rokami pretlačimo. V posodo damo 1 litra vode ter med mešanjem in segrevanjem dodajamo sladkor. Ko se gosta sladkorna raztopina med vrenjem zbistri, poberemo pene. Slivino kašo mešamo z leseno kuhalnico 30 minut. Vročo maso damo v kozarce in takoj zapremo.

Pri črevesnih težavah

V primeru črevesnih težav trikrat na dan jemo slive, ki jih spečemo v pečici. Pojesti moramo pet sliv pred vsakim obrokom.

Besedilo: Primož Kolman

Planeti v oktobru

Ker so planeti člani našega Osončja, se po nebu navidezno premikajo - za razliko od zvezd, ki so ves čas praktično pri miru. Sicer se vse skupaj enkrat na dan zavrti za 360 stopinj, a to je zaradi vrtenja Zemlje. Zato vsa nebesna telesa, ki jih vidimo na nebu, vzhajajo na vzhodnem delu neba in zahajajo na zahodnem delu. Izjema so tista, ki so blizu zvezde Severnice in se le zavrtijo okoli nje. Torej, nikoli nič ne bo zašlo na vzhodu in vžšlo na zahodu, razen če to ni letalo, satelit ali mednarodna vesoljska postaja. Ali pa če se Zemlja začne vrteti v drugo smer, kar pa je bolj malo verjetno ...

Venera, ki je notranji planet, je oktobra vidna zvečer po sončnem zahodu nizko nad zahodnim obzorjem. Ker je vidna zvečer, ji pravimo tudi Večernica. Venera se nam trenutno približuje in bo vsak dan videti večja, a bo vedno bolj dobivala obliko krajca. V daljnogledu je videti kot mala lunica, saj je proti Zemlji obrnjena njena temna stran. Veneri se 8. oktobra pridruži še "tri dni stara" Luna, kar bo lepo za videti.

Merkur in Saturn nista primerna za opazovanje, saj sta preblizu Sonca, Uran in Neptun, ki sicer sta na nebu, pa nista vidna s prostim očesom. Povsem nasprotno velja za Jupiter, ki vzhaja okoli polnoči (na vzhodu) in je proti koncu noči že zelo visoko na nebu. Najdemo ga med zvezdami Dvojčkov. Jupiter v daljnogledu postane zelo zanimiv. Že z manjšo povečavo opazimo ploskvico, z večjo pa celo pasova na planetu. V daljnogledu ali teleskopu bomo opazili tudi štiri Jupitrove satelite: Io, Evropa, Ganimed in Kalisto, ki jih je opazil že Galileo Galilei, ko je prvič pogledal Jupiter skozi svoj teleskop in so zato po njem tudi dobili ime - Galilejevi sateliti.

Mars vzhaja skupaj z zvezdami Leva okoli treh zjutraj. Pravimo mu tudi rdeči planet, saj je res rdeče barve. Prvega oktobra je Mars pritegnil še posebej veliko pozornost, saj je mimo njega švignil komet ISON - komet, ki mnogo obeta. Spremljale so ga tudi Nasine sonde na Marsu. Napovedujejo namreč, da bi komet v decembru lahko postal najsvetlejši komet v zgodovini, opazovan z Zemlje, če bo 28. novembra preživel bližnje srečanje s Soncem. Več o kometu bo govora v naslednji številki, saj se nam okoli božiča, ko nam bo komet najbližje, obeta pravi spektakel.

Venera v teleskopu izgleda kot mala lunica. (Vir: Wikimedia-commons: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:V%C3%A9nus_t%C3%A9lescope.jpg)

Jupiter in njegovi štirje sateliti. Sateliti stalno spreminjajo položaj glede na planet, zato so vedno drugače razporejeni. Če katerega od satelitov ne najdete, je ta lahko za planetom ali pred njim. (Wikimedia Commons: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:Jupiter_et_satellites_20090822.jpg)

Komet ISON, kot ga je posnel vesoljski teleskop Hubble konec letošnjega aprila. (Wikimedia Commons: http://commons.wikimedia.org/wiki/File:A_Unique_Hubble_View_of_Comet_ISON.jpg)

Pečemo na ognju 2

Besedilo: Tomaž Sterniša, fotografije: Tečaj spoznavanja rastlin in živali

Pica in pečena jajca. To skoraj vsi radi jemo, pripravimo pa jih lahko tudi na ognjišču v naravi.

Taborniki pico najpogosteje pečemo v pokrovu kotlička, ki je, skupaj z aluminijastim ročajem, lahko uporaben tudi kot ponev. Na dobro pripravljeni, enakomerno vroči žerjavici je pica hitro pečena, okus pa je primerljiv s pico, ki jo dobimo v boljših picerijah. Če znate narediti testo za twist, potem tudi s testom za pico ne bi smeli imeti težav. Saj veste, sestavine so moka (bela, pirina), voda, sol in malo kvasa v prahu.

Ker taborniki dobrih drv iz trdega lesa listavcev, ki dajejo dobro žerjavico, ali oglja ne nosimo s seboj na akcije, uporabimo tisto, kar najdemo v gozdu. Običajno kurimo drva slabše kvalitete, zato je treba pripraviti nekaj več žerjavice, saj zaradi nižje temperature za peko potrebujemo več časa.

Pico lahko spečemo tudi na kamnu. Ploščat kamen z ravno površino je primeren za peko, hkrati pa pod kamnom lahko med peko kurimo ogenj in sproti nalagamo drva, zato ni treba čakati na žerjavico. Preden položimo pico na vroč kamen, ga pomokamo, da se pica ne prime. Ko je kamen ustrezno segret in imamo pod njim vročo žerjavico, lahko prostor pod kamnom uporabimo kot pečico.

Skoraj vsi, ki so kdaj poskusili jajca, pečena v čebuli, se strinjajo, da je to najboljši način priprave jajc brez posode na ognjišču. Poleg jajc potrebujemo samo dovolj veliko čebulo. S polovice čebule odstranimo zunanje sveže luske in pri tem pazimo, da jih ne poškodujemo. V čebulno lusko ubijemo jajce in vse skupaj položimo na razpihano vročo žerjavico. Če je žerjavica dobro pripravljena, bo jajce hitro pečeno, čebula pa sočna in ne zažgana. Kdaj je čebula zažgana, je seveda stvar okusa. Na slikah vidimo jajca v čebuli v različnih fazah pečenja na žerjavici in na kamniti plošči. Ploščo, kot je na slikah, je v naravi težko najti, a tudi manjši in debelejši kamni so za peko zelo uporabni.

Na zgornji sliki vidimo ognjišče s kamnito ploščo. Plošča je bila na treh točkah podprta s kamni. Spredaj je večja odprtina za nalaganje drv, odprtine na zadnjem delu pa je bilo mogoče odpirati ali zapirati z manjšimi ploščatimi kamni, kar je omogočilo uravnavanje dotoka zraka in s tem nadzor nad gorenjem. Poleg jajc v čebuli smo na plošči in na žerjavici pod njo pekli tudi pico, ribe, piščančje meso in bučke, nazadnje pa še hrenovke v testu.

Na spodnji sliki pa vidimo jajce v čebuli, malo "popoprano" s pepelom in servirano na toplem popečenem kruhku.

Petarda popotniški tabor (PPT)

Besedilo: Katja Trampuš in Darja Čadež

V Rodu svobodnega Kamnitnika (Škofja Loka) v sodelovanju z nekaterimi drugimi rodovi že vrsto let organiziramo tabor, namenjen popotnikom in popotnicam. Da bi lahko tudi drugi taborniki prepoznali korist taborov za PP-je, smo se odločili napisati nekaj o tem v Taborniško skrinjo.

Foto: Martin Trampuš

PPT je desetdnevni tabor, namenjen posebej popotnikom in popotnicam. To je kadrovsko-izobraževalni tabor, kjer udeleženci pridobijo praktična znanja iz orientacije, topografije, timskega in projektne dela, pionirstva, življenja v naravi itd. Hkrati pa udeležencem nudi tudi druženje, zabavo, športne aktivnosti in še mnogo drugega.

Koncept tabora izvira iz osemdesetih let preteklega stoletja, ko so v takratni Zvezi tabornikov Občine Škofja Loka pričeli z organizacijo kadrovskih taborov na Pokljuki. Takrat je bil zasnovan tudi tristopenjski stopnjevalni sistem, ki se ga uporablja še danes. Delitev na tri stopnje v osnovi pomeni tri različne programske sklope, ki se medsebojno nadgrajujejo in dopolnjujejo in naj bi jih vsak posameznik opravil v treh letih. Od takrat izvira tudi poimenovanje stopenj: prva, druga in tretja pokljuka. Tisti tabor je nekako zamrl, nato pa so ga leta 1998 v RSK obudili. Pod imenom PPT in z natančno zasnovanimi cilji, metodami, CGP-jem in celotnim sistemom obstaja od leta 2004.

Foto: Gašper Doljak

Foto: Špela Trampuš

Foto: Gašper Doljak

Foto: Gašper Doljak

Foto: Gašper Doljak

Pogovor z Martinom Trampušem, starešino PPT 2013

Zakaj vaš rod organizira tak tabor?

Prvi razlog je seveda to, da lahko na taboru PP-ji obnovijo in dopolnijo taborniška znanja, dobijo motivacijo za delo v rodu in se družijo še izven vodniških vrst.

Drugi, morda še pomembnejši razlog pa je, da je to ena od redkih akcij, ki jo nekdo drug organizira za PP-je. Ko tabornice in taborniki prestopijo iz GG-jev med PP-je,

se zanje spremeni praktično vse. Pred tem so akcije zanje organizirali drugi, nato pa kar naenkrat oni postanejo organizatorji akcij, vodniki, skratka, gonilna sila rodu. Izkazalo se je, da mladim veliko pomeni, da lahko poleti gredo nekam, kjer so spet le udeleženci in kjer nekdo nekaj pripravi zanje.

Pred 27 leti ste bili sami udeleženec, letos pa ste bili starešina. Po končani tretji stopnji tabora naj bi torej mladi postali organizatorji?

Da, seveda, ohranjanje sistema PPT temelji ravno na tem, da "diplomanti" tretje pokljuke sodelujejo pri organizaciji tabora. Najprej kot pomočniki ali mentorji, predavatelji, kasneje pa tudi kot vodje tabora. **Je bil letošnji tabor zelo drugačen od tistih, ki se jih spominjate starejši?**

Vsak tabor je drugačen od vseh ostalih. Ko smo se denimo v osemdesetih podili po Pokljuki, še nismo imeli dvodnevnega pohodnega tabora, smo pa eno noč preživeli v bivaku iz naravnih materialov. Tudi DTK25 je takrat imela samo vojska, zato smo uporabljali karte 1:50.000. Tabor 2004 je bil pomemben, ker smo takrat na novo zagnali PPT, kot je danes. Leta 2005 smo tabor organizirali skupaj z Domžalčani, prvič smo imeli udeležence iz več rodov, šestih, če sem bolj natančen. Na taboru leta 2006 smo dodali velik poudarek pionirstvu itd. Do sedaj so na PPT-ju tako ali drugače sodelovali člani več kot desetih rodov.

Se lahko kdo od bralcev iz drugih rodov udeleži PPT-ja?

V prvo pokljuko sprejmemo vsakogar ne glede na predhodna znanja. V drugo se lahko prijavi PP, ki je opravil prvo pokljuko ali pa v rodu presodijo, da ima dovolj znanja. V tretjo pokljuko prideš zgolj na osnovi osebnega vabila, ki ga prejmejo "diplomanti" druge pokljuke, za katere vodstvo presodi, da so že dovolj zreli za tretjo.

PPT dobro funkcionira nekako do 30 udeležencev. Prednost pri prijavi imajo seveda PP-ji iz rodov, katerih člani sodelujejo tudi v vodstvu. Zelo pa smo veseli tudi udeležencev od drugih.

Mnenja udeležencev

Darja Čadež

(RSK, udeleženka 2. pokljuke):

Vsak dan me vodstvo prese- neti z bombastično pripravljenimi delavnicami. Tudi če je tema bolj dolgočasna, naredijo vse, kar se da zanimivo. Družba je super, vsak dan je novo doživetje in izzivov ne manjka. Nonstop se dogaja!

Aljaž Melik

(RDGO, udeleženec 1. pokljuke):

Zelo se mi je zdelo kul, zakon, nepozabno! Najboljše mi je bilo učenje Morsejeve abecede in risanje skic!

Gašper Trojar Kular

(RSK, udeleženec 1. pokljuke):

Imel sem se zelo dobro, dobil sem veliko novih izkušenj, veliko je bilo zabave in druženja. Vse je bilo kul, nikoli ni bilo dolgčas, spoznal pa sem tudi veliko novih ljudi.

Špela Trampuš

(RSK, mentorica 2. pokljuke):

Imam občutek, da smo tako organizatorji kot udeleženci od PPT-ja odnesli veliko novih izkušenj. Sama sem se imela super in upam, da so se tudi udeleženci imeli vsaj tako dobro kot jaz.

Foto: Špela Trampuš

Več informacij na rsk.rutka.net/ppt.

Največji mednarodni taborniški izziv

Organizacija Svetovne skavtske konference in foruma mladih

Besedilo: Teja Čas in Miha Bejek

40th WORLD SCOUT CONFERENCE CONFERENCE MONDIALE DES SCOUTS
12th WORLD SCOUT YOUTH FORUM FORUM DES JEUNES DES SCOUTS MONDIAL
SLOVENIA 2014

Taborniki imamo delo z ljudmi in organizacijo dogodkov v krvi. Od vodovih srečanj in rodovih izletov do taborjenj ter taborniških tekmovanj in druženj vseh vrst postopoma pridobivamo znanje, izkušnje in samozavest. Ker pa taborništvo ne pozna meja, taborniki in tabornice sodelujemo tudi na mednarodnih akcijah, kot so Jamboree, RoverWay, Moot. Mednarodna dimenzija in prijateljske vezi s skavti iz vsega sveta so nekaj, kar obogati vsakega. Kmalu bomo v Sloveniji imeli priložnost dokazati naše organizacijske sposobnosti na mednarodni ravni in jih povezati z druženjem s skavti iz vsega sveta.

Naslednje leto slovenski taborniki namreč organiziramo Svetovno skavtsko konferenco in mladinski forum. To je velik projekt, ki izkazuje zaupanje 32-milijonske skavtske družine v naše organizacijske sposobnosti in potrjuje dosedanje delo slovenskih tabornikov v okviru Svetovne organizacije skavtskega gibanja (WOSM). Recept za organizacijo je "preprost". Zbereš 250 prostovoljcev, razdeliš delo in zadevo izpelješ. V tokratni temi meseca smo zbrali več informacij, kako zadeve potekajo in kako se lahko pridružite ekipi.

Staff - prostovoljno osebje

Skupinska fotografija organizacijske ekipe, ki je izpeljala zadnjo Svetovno skavtsko konferenco v Braziliji 2011. Foto: WSB

Uspešna izvedba vsake taborniške akcije temelji na prostovoljskem? timskem delu. Osebje ali "staff" (kot osebje pogosto poimenujemo s tujko) zagnano opravlja vse zadolžitve prostovoljno in "zgolj" v lastno zadovoljstvo ter v zadovoljstvo udeležencev in organizatorjev, ker verjame v dober namen in koristne cilje aktivnosti. Pri organizaciji akcij na rodovi ravni je včasih zadostna motivacija že timsko delo z najbližjimi prijatelji. Pri večjih akcijah in tekmovanjih, kjer je delo že bolj zahtevno in specializirano ter kjer so v osebje vključeni posamezniki z različnih koncev, pa je treba k delu pristopiti bolj sistematično. Še toliko bolj pri mednarodnih dogodkih.

Če za hip pogledamo izven taborniške organizacije, je prostovoljno osebje vedno pomemben del mednarodnih športnih dogodkov, kot so olimpijske igre ali nedavno Evropsko košarkarsko prvenstvo v Sloveniji. Pri slednjem je sodelovalo več kot tisoč prostovoljcev iz Slovenije in tujine, ki so poskrbeli ne le za nemoten potek prvenstva, temveč tudi za odlično vzdušje. Energija prostovoljcev, ki so želeli biti del tega športnega dogodka, ker imajo preprosto radi košarko, je nekaj neprecenljivega in je prvenstvu dalo poseben pečat.

Podobno neprecenljivo energijo moramo tu vsekakor priznati tudi osebju, ki je izpeljalo letošnji taborniški zlet. V šestih programskih sklopih je bilo izvedenih 55 različnih delavnic, v skupnem obsegu 210 ur; pa sem sploh še ni vključeno vse delo, povezano s pripravami, postavitvijo tabora, logistiko, kuhinjo in še in še. Ko je bilo treba zadnji hip zaradi spremembe organizatorja spremeniti lokacijo in koncept, so pristopili taborniki in tabornice z vseh koncev ter pokazali, da se nanje vedno da zanesti.

In ne smemo pozabiti, da smo taborniki v Sloveniji že organizirali velik mednarodni dogodek, to je bila Evropska skavtska konferenca v Portorožu leta 2007. Za 500 delegatov in gostov iz 46 evropskih držav je takrat skrbelo približno 100 prostovoljcev - tabornikov in katoliških skavtov, saj na evropski konferenci sodelujeta Svetovna organizacija skavtskega gibanja (WOSM) in Svetovno združenje vodnic in skavtinj (WAGGGS). To nam je dalo pomembno samozavest, da zmoremo tudi kaj tako velikega - a Svetovna skavtska konferenca je nekaj še veliko večjega.

Konferenca in forum mladih

Svetovna skavtska konferenca bo na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani gostila okoli 1000 udeležencev z vsega sveta.

Foto: arhiv GR

Svetovna skavtska konferenca (World Scout Conference - WSC), ki bo od 11. do 15. avgusta 2014 potekala v Ljubljani na Gospodarskem razstavišču, je najvišji organ odločanja Svetovne organizacije skavtskega gibanja. Sestavlja jo 161 nacionalnih skavtskih organizacij, ki skupaj zastopajo preko 32 milijonov skavtov. Naloga konference je preučiti smernice delovanja skavtskega gibanja po vsem svetu, določiti politiko svetovne organizacije in sprejeti ukrepe, ki so potrebni za širjenje namena gibanja.

Konference se bo udeležilo približno 1000 sodelujočih: delegatov, opazovalcev in spremljevalnega osebja, glede na število sodelujočih držav (161) pa bo to največji mednarodni dogodek v Sloveniji nasploh.

Svetovni skavtski forum mladih bo potekal v zelenem okolju na Rogli. Sodelovalo bo okoli 300 udeležencev. Foto: arhiv Rogla

Svetovni skavtski forum mladih (World Scout Youth Forum - WSYF), ki se bo odvijal od 4. do 7. avgusta na Rogli, bo mladim članom svetovne organizacije dal možnost, da izrazijo svoje mnenje o vprašanih, ki jih neposredno ali posredno zadevajo. Sodelovalo bo več kot 200 mladih z vsega sveta, starih od 18 do 25 let. Udeleženci foruma se bodo nato pridružili svojim delegacijam tudi na konferenci in tako neposredno prenesli zaključke foruma na konferenco.

Pomemben vidik obeh dogodkov je poleg formalnega vsebinskega dela in zasedanj tudi dodatni program, ki omogoča neformalno druženje in navezovanje stikov med skavti z vsega sveta. Za udeležence foruma mladih se bo med obema dogodkoma organiziralo t.i. "interevent", kjer bodo imeli možnost spoznati Slovenijo, prav tako bodo izleti po Sloveniji organizirani za spremljevalce delegatov. V času konference pa bo organiziranih več posebnih dogodkov: otvoritvena in zaključna slovesnost, mednarodni večer, slovenski večer, otvoritev fotografske razstave in še kaj. Na nekaterih dogodkih bo poleg udeležencev konference prisotna tudi širša javnost.

Slovenska delegacija v Braziliji, kjer smo slovenski taborniki uspeli s kandidacijo za organizacijo konference in foruma mladih.

Foto: WSB

Dosedanja organizacija dogodka

Velikost in pomembnost dogodka zahtevata odgovoren pristop. V organizacijskem odboru so zato najvišji predstavniki Zveze tabornikov Slovenije in strokovnjaki kot vodje področij. Predsednik organizacijskega odbora je načelnik ZTS **Tadej Beočanin**, podpredsednica je **Nina Kušar**, nekdanja načelnica za mednarodne dejavnosti, ki skrbi za odnose z WOSM, ter sedanja načelnica za mednarodne dejavnosti ZTS **Lucija Rojko**.

Direktorica projekta je **Urška Bratkovič**, strokovnjakinja za komunikacijske strategije, ki ima profesionalne izkušnje z organizacijo velikih dogodkov in koordinira vsa delovna področja. Člani organizacijskega odbora so kot vodje področij **Eva Bolha** (WSYF), **Matija Lipar** (WSC), **Miha Maček** (komunikacije), **Miroslav Vičič** (finance) in **Andrej Lozar** (administracija).

Delegati iz 161 držav na konferenci zastopajo 32 milijonov skavtov po vsem svetu. Foto: WSB

Vodje področij so na podlagi priporočil in strokovnih izkušenj poiskali vodje različnih delovnih nalog, ki jih je bilo treba že opraviti. V tem času so potekala predvsem usklajevanja s WOSM-om, dogovori s prizoriščema konference in foruma mladit ter s hoteli, pogovori z državo, mestom Ljubljana, dogovarjanje z gospodarstvom za sponzorstva, priprava grafičnih rešitev, predstavitvenih materialov in promocija obeh dogodkov na regionalnih konferencah.

Zdaj se bo delo celotne ekipe le še stopnjevalo. Pričele se bodo prijave udeležencev, komuniciranje dogodka v javnosti, sklepanje dokončnih dogovorov glede logistike in prehrane, priprave in vaje posebnih dogodkov ter nabava vse potrebne opreme.

Priprave na konferenco so zasnovane tako, da kar najmanj motijo osnovno delovanje Zveze tabornikov Slovenije in strokovne službe v Pisarni ZTS, prav tako finančna konstrukcija dogodka sloni na kotizacijah delegatov in sponzorskih sredstvih, da ne bremeni proračuna ZTS. Na Parmovi 33 v Ljubljani bodo zato v kratkem za delo celotne organizacijske ekipe urejene dodatne pisarne.

Bodi del ekipe

Do zdaj je bilo v priprave vključenih približno 50 oseb, skupne potrebe po prostovoljcih - največ dela bo ravno v času konference - pa so ocenjene na 250 oseb. Skratka, bližje kot bo konferenca, več dela bo in več ljudi se bo potrebovalo. Zaupanje skavtov iz vsega sveta imamo, zdaj moramo le še dokazati, da smo taborniki v Sloveniji tega zmožni in smo bili podeljenega zaupanja tudi vredni.

Sodelovanje v organizacijski ekipi konference in foruma je res edinstvena priložnost na domačih tleh gostiti ljudi iz dobesedno vsega sveta, skozi delo z njimi vzpostaviti nove taborniško-skavtske vezi

in prijateljstva ter se udeležiti posebnih dogodkov in spremljevalnih aktivnosti. Zagotovo pa bo vsak pridobil tudi dragocene delovne izkušnje in se naučil veliko novega.

Delovnih nalog, kjer lahko sodelujete, je toliko, da bi vsak moral najti nekaj, kar mu ustreza. Veliko ljudi bo potrebnih predvsem za podporo delegacijam: nudenje informacij v hotelih, spremstvo, prevoze, akreditacije. Na spremljevalnih dogodkih je prostor tako za tiste, ki jih zanima bolj organizacijski del, kot tiste, ki so bolj ustvarjalne duše. Kot pri vsaki taborniški akciji (a tu v še malo večjem obsegu) pa se bo na vseh prizoriščih konference, foruma in spremljevalnih dogodkov vedno potrebovalo precej parov rok za pripravo prizorišč, prenašanje opreme in podobno. Lačen in žejen ne bo nihče, zagotovljeno bo tudi prenočevanje za vse, ki niso iz Ljubljane.

Prostovoljci so ključni za uspeh tako velikega mednarodnega dogodka. Pridruži se tudi ti! Foto: WSB

Poskrbimo, da bo 40. Svetovna skavtska konferenca, ki sovpade z 20. obletnico vključitve slovenskih tabornikov v WOSM, brezhibna ter da bodo udeleženci dobro ime tabornikov in Slovenije razširili po vsem svetu. Več o tem, kako se pridružiti ekipi, najdete na zadnji strani tega Tabora.

Donacije za delovanje GŠ

V Gozdni šoli smo pred leti pripravili simbolično "prodajo" stolov posameznikom in rodovom. Namen je bil pridobitev donacij za delovanje in vzdrževanje taborniškega izobraževalnega centra Gozdna šola. Takrat se je odzvalo nekaj rodov in posameznikov ter odprava na Svetovni skavtski jamboree. "Prodali" smo 34 stolov in jih opremili z oznakami z imeni donatorjev. Letos smo se odločili, da akcijo ponovimo. Tako se ponuja priložnost novim "posvojiteljem", da z donacijo 80 evrov postanejo "lastniki" kakšnega stola, ki bo nosil oznako z njihovim imenom. Zbrana sredstva bodo namenjena nakupu koles. Do sezone 2014 jih bomo zamenjali vsaj pet, do sezone 2015 pa vseh deset koles.

Več informacij, kam lahko nakažete vaš prispevek in "posvojite" stol, dobite v pisarni ZTS.

FOSE na obisku v Sloveniji

Friends of Scouting in Europe (FOSE) so člani evropske skavtske fundacije, ki financira male projekte lokalnih taborniških enot.

V Sloveniji so na obisku med 10. in 13. oktobrom na svojem rednem letnem srečanju. Slovenijo so izbrali kot destinacijo prihodnje Svetovne skavtske konference in kot državo, iz katere, kljub temu da spada med možne prejemnike sredstev, ne dobijo skoraj nobenih prijav za sredstva.

Srečanje bodo začeli v Ljubljani, nato pa si bodo ogledali Štajersko, Primorsko in Gorenjsko. V nedeljo, 13. oktobra, dopoldan se bo mogoče z njimi srečati v Gozdni šoli na srečanju starih tabornikov.

V Bohinju bo tudi priložnost, da se včlanite v FOSE. Več informacij na spletni strani <http://europeanscoutsfoundation.org/fose/>.

2. srečanje starih tabornikov

Lani smo si obljubili, da se bomo srečali vsako leto. Dialog o strateških vprašanjih v organizaciji, ki smo ga začeli na lanskem srečanju in nadaljevali na skupščini, nikakor ni zaključen in vsak doprinos je dobrodošel.

Zato organiziramo 2. srečanje starih tabornikov v **Gozdni šoli ZTS od 12. do 13. oktobra**.

S tovrstnimi srečanji poskušamo ustvariti priložnosti, na katerih se lahko taborniški vodje in starejši taborniki srečajo in tudi na neformalen način pogovorijo ter izmenjajo izkušnje. Zato lepo vabljeni na srečanje v Bohinj.

Program in ostale informacije lahko dobite v pisarni ZTS in na zts@guest.arnes.si.

Program za mlade v testnih rodovih

Testni rodovi so v novem taborniškem letu pričeli z delom po prenovljenem programu za mlade. Vabljeni tudi drugi rodovi, da se pridružite in preizkusite prenovljeni program za mlade.

ZVEZA TABORNIKOV SLOVENIJE
NACIONALNA SKAVTSKA ORGANIZACIJA

Vaše predloge in pripombe nam pošljite na io.zts@rutka.net.

O duhovnosti - odziv na mnenje

Besedilo: Katarina Smolej in Matic Stergar

Pristop k odpiranju debate o duhovnosti v ZTS je bil preiščen. Duhovnost je že daljše obdobje tabu tema v naši organizaciji - vsi pretekli poskusi sistemsko jo umestiti v delovanje rodov so žal v veliki meri izžveneli. Začutili smo, da je trenutek pravšnji, da stvari premaknemo od tabuja v središče. Odločili smo se za pot akcije, od aktivnosti proti teoriji: da bomo zbrali dejavnosti, ki jih - ob pravilni predpripravi - rodovi lahko neposredno uporabijo za spodbujanje posameznikov za razmislek o sebi, o odnosih z drugimi, o svojih čutenjih ... o duhovnosti. Za odločitvijo trdno stojimo tudi danes, saj menimo, da je vprašanje duhovnosti preveč kompleksno, da bi lahko urejanje tega področja v organizaciji opravili z metodo "od zgoraj". Sodelovati, se pogovarjati, poskušati in vrednotiti mora široka skupina ljudi. Celotno tematiko, skupaj z dejavnostmi, morajo vzeti za svojo, drugače niti najboljši strokovnjaki, ki bi spisali najboljšo knjižico, nič ne spremenijo. Ali je bila odločitev pravilna, bo pokazal čas.

Drobtinice duhovnosti so bile posredovane v javnost preko pisma načelnika ZTS, z obvestilom o začetku debate o duhovnosti v organizaciji in povabilom k sodelovanju vseh. Skozi celotno knjižico nas v nogi vsake strani napis opozarja, da gre za delovno verzijo, naprošeni smo, naj podamo odziv. Knjižica je nastala po vzoru naših taborniških prijateljev iz tujine, kjer že imajo tovrstno prakso izvajanja duhovnosti tako v pluralističnih kot odprtih organizacijah. S knjižico smo želeli spodbuditi in ne zaključiti pogovor na tematiko duhovnosti. Prvi koraki so vedno najtežji.

Skupaj se moramo odločiti, kaj točno duhovnost pomeni za nas, v naši organizaciji - kateri je najvišji skupni imenovalec, ki ga bomo zapisali v temeljni dokument. Ne strinjamo se z namigom, da naj se pri iskanju primerne umestitve pojma duhovnost naslonimo na religijo. Ne želimo si izdelati svojega sistema razumevanja transcendence, ampak menimo, da je to v domeni religioznih institucij, v katere so lahko vključeni tudi naši člani. Preko taborniških dejavnosti si želimo ustvariti okolje, v katerem bo lahko posameznik polnomočno in varno razvijal poznavanje sebe, svojih čutenj in odnosov, da bo lahko razvijal, preizpraševal in utrjeval svoj vrednotni sistem, čutenja in verovanje, ki so vsi del duhovnosti človeka. Prepričani smo, da bi se, z naslonitvijo zgolj na verovanje, zgodilo veliko ožanje polja duhovnosti in tega si za našo organizacijo ne želimo.

Glede na strokovnost prvega dela mnenja iz septembrske številke Tabora (Problematičnost pojma duhovnost) in na dejstvo, da je pisec teološko izobražen in trdi, da je bil pri branju temeljit, nas čudi opazka, ki dejavnosti iz knjižice Drobtinice duhovnosti enači z nekakšnim new age-om. Zelo jasno je zapisano, da v knjižici odgovora, kaj je duhovnost, ne kaže iskati. Zelo jasno je tudi zapisano, da samo izvajanje dejavnosti še ne pomeni duhovnosti; potrebna sta dobra predpriprava in pogovor po dejavnosti, če naj zaznamo, razumemo in ponotranjimo duhovne elemente posameznih dejavnosti. Z niti eno aktivnostjo ne slavimo kakšnih poganskih božanstev ali izvajamo kulturnih obredov. Prav tako ne poskušamo doseči enostavne in hitre zadovoljitve potreb posameznikov, brez razmisleka o njih. Če duhovnost enačiš z verovanjem (v boga), potem so objemanje dreves, pogovor o rasni diskriminaciji in hitrostne zmenkarije nesmisli. Če pa jih umestiš v prizmo odnosov in čutenj, so lahko še kako duhovni.

Srečanje odbora za WSYF na Rogli

Besedilo: Eva Bolha, fotografije: Nina Kušar

V začetku septembra smo v Sloveniji gostili organizacijski odbor Svetovnega skavtskega foruma mladih. K nam so prišli z namenom, da si ogledajo Roglo, kjer se bo dogajal forum in nadaljujejo z načrtovanjem vsebinskega dela. Tako je na Roglo prišlo pet Youth Advisorjev (mladih svetovalec Svetovnega skavtskega komiteja), ki so bili izvoljeni na zadnjem forumu v Braziliji, ter trije predstavniki Svetovnega skavtskega komiteja in pisarne.

Skupaj smo naslednja dva dni načrtovali vsako podrobnost prihajajočega dogodka. Že januarja smo na srečanju v Miamiju določili glavno temo foruma mladih, ki se glasi: One tree, many branches (Eno drevo, veliko vej) in simbolizira različnost in enakost tabornikov sveta, ki so združeni v eni veliki skavtski družini. Glavno temo dopolnjujejo trije glavni koncepti: Our movement, our community, our future (Naša organizacija, naša skupnost, naša prihodnost) in predstavljajo vsebinski okvir foruma.

Udeleženci se bodo na razpravah, okroglih mizah in delavnicah pogovarjali o najrazličnejših temah, ki se tičejo mladih tabornikov po svetu. Razmišljali bodo o tem, kako družba vpliva na tabornike in kako mi vplivamo na družbo, na drugi strani pa tudi o tem, kako lahko taborniki vplivamo na posameznike in oni na nas.

Ker pa se Rogla ponaša s čudovito naravo, se je organizacijski odbor odločil vključiti v program tudi novost, aktivnost, ki se do sedaj ni izvajala na forumih. Že prvi dan bomo udeležence razdelili

v mednarodne ekipe, ki bodo sestavljene iz 8-10 delegatov iz različnih držav. Te mednarodne ekipe bodo večino prvega dne preživele v naravi Rogle. Udeleženci bodo imeli priložnost, da se preizkusijo v branju zemljevidov in različnih taborniških aktivnostih, da dobro spoznajo ostale udeležence in izmenjajo izkušnje.

Po dveh dneh srečanja, ki sta minila veliko prehitro, lahko rečem, da smo naredili ogromno. Vsebinsko forum odlično napreduje in prepričana sem, da bodo zadovoljni tudi udeleženci. Z menoj se strinjajo tudi ostali člani organizacijskega odbora, ki so bili navdušeni nad lepoto Rogle in kulinaričnimi dobrotami Slovenije. Vsi skupaj pa se že veselimo prihajajočega poletja, ko se nam bo na Rogli pridružilo še približno dvesto tabornikov s celega sveta.

Interameriška skavtska konferenca 2013

Besedilo in fotografije: Jerneja Modic

V nizu regijskih konferenc pred prihajajočo Svetovno skavtsko konferenco v Sloveniji je med zadnjimi v letu 2013 potekala 25. Interameriška skavtska konferenca, in sicer med 19. in 21. septembrom v Buenos Airesu.

Zbrane delegate nacionalnih skavtskih organizacij v regiji, opazovalce in vabljene goste so na uvodni slovesnosti nagovorili predsednik WOSM, predsednik regijskega komiteja, podžupanja Buenos Airesa ter predsednik Ekvadorja, ki je kot do še pred nedavnim aktivni taborniški vodja požel bučen aplavz in vzklike med prisotnimi.

Konferenca se je nadaljevala s povzetkom dela na Forumu mladih, ki je potekal v dnevih pred samo konferenco, s poročili o delu v regiji v preteklem triletnem obdobju, izvedenih aktivnostih ter volitvami vodstva regije za naslednje triletno obdobje. Zadnji dan so potekale volitve organizacij gostiteljic večjih interameriških regijskih skavtskih dogodkov ter potrjevanje načrtov za delo prihodnjih letih.

In zakaj udeležba slovenskih predstavnikov na tej konferenci? V sklopu predstavitve priprav in vabljenja k udeležbi na Svetovni skavtski konferenci leta 2014 v Sloveniji, seveda. Delegati so pridobili informacije iz prve roke, hkrati pa smo zbranim lahko predstavili, kako potekajo priprave na največji skavtski dogodek prihodnje leto. Zanimanja je bilo tako za skavtsko konferenco kot za Slovenijo veliko, saj je nacionalnim organizacijam interameriške regije jasno, da je Svetovna skavtska konferenca dogodek, na katerega enostavno morajo poslati svoje predstavnike.

Pričakali jih bomo z veliko mero gostoljubnosti, zato nam je ob koncu in do ponovnega snidenja ostal le še Hasta pronto!

Moot v Kanadi

Besedilo in fotografiji: Maša Pavlič

14. Svetovni skavtski moot se je letos odvijal globoko v idiličnih kanadskih gozdovih, približno uro in pol vožnje po ne preveč urejenih cestah iz Ottawe. Slovenska odprava je tokrat štela štiri tabornice, tri (Maša, Katarina in Nina A.) iz Rodu gorjanskih tabornikov iz Novega mesta in eno (Nina P.) iz Rodu XI. SNOUB iz Maribora. Moot se je začel 8. avgusta, končal pa se je 18. avgusta - veliko prekmalu.

Že prvi dan med otvoritveno slovesnostjo sem dobila tisti znani občutek iz mednarodnih taborov, tiste prijetne mravljince po telesu in metuljčke v trebuhu, ko veš, da sediš v družbi 2500 ljudi, ki prihajajo z vseh koncev sveta, ampak vsi z isto željo, z isto idejo in misijo, ki nas je 10 dni povezovala, rušila kulturne razlike in sklepala prijateljstva - da bi spremenili svet.

Poleg vseh aktivnosti, ki smo jih izvajali na mootu na samem tabornem prostoru, kot so vodne aktivnosti, hajki, GDV, smo se udeleževali tudi aktivnosti izven tabornega prostora in v sklopu "urbane izkušnje" preživeli dva dni v enem izmed mest (Montreal, Toronto in Quebec City).

Eden izmed najbolj nepozabnih dni na mootu je bil zagotovo kulturni dan. Ogleдали smo si tradicionalne plesе, med katerimi je pravi val navdušenja požela Angola s svojo energijo, se okrepčali s hrano in pijačo iz različnih koncev sveta in si ogledali prijateljsko tekmo ragbija med Avstralijo in Anglijo.

Tudi v prostem času nam ni bilo dolgčas. Lahko smo izbirali med različnimi športnimi aktivnostmi, družabnimi igrami, tematskimi kavarnami (imeli smo tudi LGBT kavnarno, s čimer smo se spet prepričali, da smo taborniki odprti za vse in sprejemamo vse), različnimi delavnicami itd.

Odkar sem prišla domov, me je več ljudi vprašalo, kaj si bom najbolj zapomnila oziroma kaj je name naredilo največji vtis - ampak običajno niso preveč zadovoljni z odgovorom, ker rečem - preprosto vse.

Moot je bil enkratna, neverjetna izkušnja. Na njem sem se naučila veliko stvari o ljudeh, o življenju v skupini, prilagajanju, o prednostih in izzivih življenja z drugimi kulturami in tudi o sebi. Hvaležna sem za vsak trenutek, ki sem ga preživela s svojimi novimi prijatelji, ki prihajajo iz čisto vseh koncev sveta - iz Mehike, Bolivije, Švedske, Italije, Anglije, Švice, Filipinov - če jih naštejemo le nekaj. Imeli smo se super in v desetih dneh so se razvila velika prijateljstva, ki se bodo zagotovo ohranila še dolgo časa.

Se vidimo čez štiri leta na Islandiji!

Pridi na

23. Svetovni skavtski jamboree

Besedilo: Tomaz Strajnar - Blondi, vodja slovenske odprave

Si pripravljen, da začutiš povezanost sveta, harmonijo, duh sodelovanja, prijateljstvo in mir? Potem se nam pridruži na 23. Svetovnem skavtskem jamboreeju - Japonska 2015.

Odštevanje se je začelo. Še nekaj več kot 650 dni nas loči od največjega skavtskega dogodka, ki poveže skavtske brate in sestre s celega sveta. Japonska, ki je gostila že 13. Svetovni skavtski jamboree, bo 23. organizirala v Kirara - Hami, prefekturi Yamaguchi. Ta leži na jugozahodu največjega otoka, približno 900 km od glavnega mesta Tokio.

Program bo obsegal tako spoznavanje kulture in narave Japonske, raziskovanje na področju znanosti in tehnologije ter skupnostne projekte kakor tudi veliko vodnih aktivnosti, saj je taborni prostor ob morju. V času jamboreeja bo potekala tudi slovesnost ob 70-letnici atomskega napada na Hirošimo. Vsekakor program, ki bo udeležencem ponudil nepozabno izkušnjo.

Zveza tabornikov Slovenije je na spletni strani odprave wsjamboree.zts.si objavila razpis za udeležbo na 23. Svetovnem skavtskem Jamboreeju na Japonskem. Jamboreeja se lahko udeležiš kot udeleženec, vodnik ali član mednarodnega osebja. Nekaj poudarkov:

Čas trajanja jamboreeja

Za udeležence, vodnike in vodstvo odprave jamboree poteka od 28. julija do 8. avgusta 2015.

Za člane mednarodnega osebja jamboree poteka od 25. julija do 9. avgusta 2015.

Čas trajanja odprave (predviden)

Za udeležence, vodnike in vodstvo odprave bo odprava na jamboree trajala od 20. julija do 13. avgusta 2015, torej 25 dni. Trajanje odprave bo prilagojeno možnostim letalskega prevoza.

Okvirna cena in način plačila

Cena za udeležence, vodnike in vodstvo odprave bo znašala do 2.450 evrov.

Cena za mednarodno osebje bo znašala do 980 evrov.

Takšno ceno lahko zagotovimo le ob:

- prijavi in plačilu celotne tabornine (700 evrov) do 20. januarja 2014 in preostalega zneska (1.710 evrov) do 20. marca 2015,
- prijavi in plačilu depozita (200 evrov) do 20. januarja 2014, preostalega zneska tabornine (540 evrov) do 20. junija 2014 in preostalega zneska (1.710 evrov) do 20. marca 2015,
- (samo za mednarodno osebje) prijavi in plačilu depozita (200 evrov) do 20. januarja 2014 (20. junija 2015) in preostalega zneska tabornine (780 evrov) do 20. marca 2015.

Cena še ni dokončno oblikovana zaradi usklajevanja cene prevoza, organizacije raziskovanja Japonske (bivanja pred in po Jamboreeju 2015) in s tem celotne odprave. Obveznost do organizatorja pa je, da do konca januarja 2014 prijavimo udeležence in plačamo tabornino. Le tako lahko zagotovimo osnovno ceno tabornine.

Celoten razpis z natančnimi navodili je objavljen na spletni strani odprave wsjamboree.zts.si. Vprašanja lahko posredujete na wsjamboree@zts.si. Obiščeš lahko tudi uradno stran organizatorja www.23wsj.jp.

ROT 2013

Besedilo: Pia Plevnik in Vesna Istenič, fotografije: Pia Plevnik

Letošnje Republiško orientacijsko tekmovanje (ROT) se je od 27. do 29. septembra odvijalo v Logatcu pod okriljem Rodu Srnjak in ob pomoči približno 70 zunanjih prostovoljcev. Na tekmovanje se je prijavilo 166 udeležencev, združenih v 36 ekip.

Aktivno se je začelo že v petek, ko so ekipe prispele v Center vojnih veteranov, postavile bivake, potem pa s polno paro naprej: otvoritveni zbor, sestanek vodij ekip in prve naloge. Poleg morseja, topo testov in vrisovanja so ekipe letos prvi dan iskale tudi ranjence in se tako preizkusile v prvi pomoči. Pred spanjem pa smo se še pogreli ob taborniškem ognju.

V soboto so se ekipe že v zgodnjih jutranjih urah spopadle s progo, ki sta jim jo pripravila Matej Arko in Jure Zmrzlikar, po nekaj urah hoje pa so na prostor za bivanje prispele prve ekipe. Vsaka ekipa je seveda postavila svoj bivak (letos je bil prostor izrazito velik in razdrobljen), pionirce prepričala, da zna zakuriti ogenj, in skuhala golaž. Poleg tega so ekipe pokazale še, kako obvladajo vezanje stražnega stolpa, nato pa jih je čakala še ena mokra noč.

Prve ekipe so se v nedeljo spet zbudile pred zoro, pred njimi pa je bil še en deževen dan. Ob prihodu na cilj je tekmovalce čakal še pregled opreme, nato pa smo se vsi okrepcali s pravim taborniškim kebabom (le vrsta je bila malo predolga). Tekmovalci so nato pospravili svoje šotore, počakali na razglasitev (glavni sodnik Emil je bil s svojo sodniško ekipo navdušen, ker ni bilo pritožb), potem pa so se odpravili na zaslužen počitek.

Organizatorji so jim sledili čez nekaj ur, ko so pospravili prostor, vendar pa se mokri šotori še vedno sušijo v njihovem skladišču. Organizatorji iz Rodu Srnjak se vsem udeležencem zahvaljujejo, da so z njimi praznovali 20-letnico rodu!

Mnenja

Urban Žnidaršič, tekmovalec: Všeč mi je bila organizacija, saj je bil vsak na svojem mestu in je vedel, kaj počne. Proga in orientacija sta bili odlični, edino malo sta me motila spanje v šotorih ob tako slabem vremenu, saj bi lahko spali v stavbah v Centru vojnih veteranov, in manjša zmeda na postavljanju signalnega stolpa.

Petra Morgan, članica osebja: Ljudje v Logatcu so zelo prijazni. Delo osebja se mi ni zdelo tako težko, saj je Jerca vse lepo organizirala, pa še veliko nas je bilo, zato se je delo porazdelilo in ni bilo tako naporno.

Vesna Istenič, vodja tekmovanja: Menim, da smo ROT uspešno izpeljali kljub nekaterim napakam (upam, da nam jih udeleženci ne zamerijo preveč) in preprekam, ki so se nam zgodile med samim tekmovanjem. Zelo nas je zmotil dež, ki pač vpliva na počutje, sama pa sem bila tudi neprijetno presenečena nad odzivom nekaterih tabornikov, ki niso upoštevali navodil osebja zato, ker je bilo osebje mlajše od njih. Kot zanimivost pa še to: v tem vikendu sem opravila okrog 500 telefonskih pogovorov!

Po poteh ROT-a

Besedilo: Žiga Brenčič

Petek je, konec septembra in spet gremo na ROT. Kaj nas čaka tokrat? Vemo, da bo bitka za zmago v PP-jih tokrat huda. Ob 18. uri pridemo v Center vojnih veteranov in ob 19. uri prve ekipe že pričnejo z opravljanjem petkovih nalog. Z reševanjem topo testov, pri katerih smo spet ugotavljali, česa ne znamo več. Z vrisovanjem z zelo pestrimi nalogami, tudi kakšno nerešljivo. Z oddajanjem morsejeve abecede in prakso prve pomoči, za katero so se letos organizatorji res potrudili, ekipe smo se namreč soočile celo z oživljanjem dojenčka in reševanjem ustreljene gospe. Nekateri smo po nalogah večer zaključili, drugi pa so večer končali ob taborniškem ognju.

Sobota zjutraj. Sedaj gre pa zares. Prve ekipe so štartale že ob 6.30 uri, zadnja ekipa ob 8.04 uri. Za začetek nas je na progi čakala najprej mrtva kontrola. Nato je sledil začetek risanja skice poti. Traserja sta se tudi tokrat potrudila in našla odsek, ki ga je bilo treba kar pošteno reambulirati. Obenem je risanje skice poti popestril kmet, ki nam je prepovedal hojo čez svojo posest, s tem pa prihranil risanje njegove domačije. Na KT 4 je sledil kroki, ki je bil kot vedno poln raznoraznih objektov in pa seveda začinjen z močnim dežjem, tako da je bilo narisati suho skico prava umetnost. Sledili so še ena mrtva kontrola, oddajanje semaforja in naloga organizatorja, ki je bila zopet zanimiva. Iz naravnih materialov smo morali sestaviti srnjaka. Tik pred koncem proge pa nas je čakala še hitrostna etapa, tokrat na orientacijski karti, kar je marsikateri ekipi povzročalo težave, hkrati pa je bila super, saj je bila hitrostna etapa zato nekaj posebnega. Ko smo prispeli na cilj, nas je čakalo še postavljanje signalnega stolpa in bivaka, za piko na i pa še kuhanje golaža.

Deževno nedeljo, ki je bila letos odločilna, smo začeli z vrisovanjem proge. Na progi drugega dne so nas čakali neoznačena KT, KT v ogromni vrtači, KT v jami, prihod pod kotom, minsko polje in skica minskega polja, skica pod kotom, za zaključek pa še pregled opreme. Mislim, da je organizatorjem uspelo narediti še en super ROT. Tokrat sicer z malo manj višinske razlike, pa zato tehnično bolj zahteven zaradi toliko več vrtač.

Letošnji ROT v Logatcu so prav tako kot NOT pol leta prej na isti lokaciji zaznamovale ekstremne vremenske razmere. Videti je, da to pač spada zraven h tekmovanjem v tej okolici. Le kaj nam po prinesel prihodnji ROT 2014 v Cerknem? Obilico hribov, morda tudi že sneg?

Foto: SiNi

Je ROT res ekipno tekmovanje?

Besedilo: Jona

Foto: Pia Plevnik

ROT je za nami. Bilo je mokro, dolgo, risarsko, natančno, prijateljsko, orientacijsko, kuharsko, belo-oranžno, signalno, težko, topografsko, hitro, ognjeno, spoznavno, ekipno pa žal malo manj.

Kar žalostno je bilo videti, ko smo se peljali pobirat kontrolne točke (KT) po trasi drugega dne. Koliko tabornikov smo videli ali samih, brez ostale ekipe, ali pa v družbi še enega ali dveh tabornikov brez nahrbtnikov ... Kje pa je ostala ekipa, kje so vsi nahrbtniki?

Takšen način tekmovanja se letos res ni pojavil prvič, a pojavil se je občutek, da je tega še veliko več kot leta poprej. Ali res lahko z izgovorom o taktiki ekipe upravičimo svojo neizmerno in neukrotljivo željo po zmagi? Ali res lahko na takšen način upravičimo nezdravo tekmovalnost? Ali res cilj opravičuje sredstva?

Spomnimo se, da gre za ekipno taborniško tekmovanje. In o ekipi lahko govorimo takrat, ko skupina stvari počne skupaj. Če tako radi taktiziramo, pa organizirajmo različico ROT-a, ki bo individualno orientacijsko tekmovanje. Pa naj vsak individualno izriše vse skice, rešuje vse naloge, išče KT-je. Zakaj se to ne sliši tako taborniško?

Ker taborništvo spodbuja delovanje posameznika v

skupini. V družbi. V okolju neenakih. V ekipi moramo znati spoštovati najšibkejši člen, znati moramo skupno delovati najboljše, kar je umetnost, vrednota in dober pokazatelj, kakšna je naša osebnost. Ker je dobro ekipno delovati veliko težje, kot dobro delovati sam. In zato je pač lažje imeti taktiko, kjer nekdo iz ekipe teče poiskat mrtvo KT, drugi kakšen kilometer stran riše skico poti, tretji pa spet nekje drugje izvaja meritve skice.

Seveda je enostavno reči, da to počno vse ekipe. Da je tabornik iznajdljiv in da gre za taktiko. Verjamem tudi, da se ekipi, ki tekmuje korektno, zdi nepravilno, da je uvrščena za takšnimi, ki tekmujejo neekipno. Obenem pa se zavedamo tudi, da je težko najti tisto mejo med tem, da si ekipa dobro razporedi naloge, in tem, da ekipa ne tekmuje več korektno.

Orientacisti si že nekaj časa prizadevamo poiskati rešitev, ki bi takšno taktiziranje onemogočila. A v vsakem poskusu se pokaže kakšna pomanjkljivost, ki jo ekipe takoj izkoristijo. Žalostno je, da ekipe na spregledajo, da si želimo le taborniške vrednote in zdravo tekmovalnost. Kar pa to, da najdeš ekipo, raztreseno po polovici trase proge, gotovo ni.

Tvojega mnenja bomo veseli na topoteam.orientacisti@gmail.com.

Bazen na TOTeM-u

Besedilo: Zala Šmid

“Prnjeste kopalke!!! Na TOTeM-i mamo bazen!” Tale objava na facebookovi strani dogodka nas je razveselila in nam zaradi prisrčne primorščine na obraze narisala nasmeh dan pred tekmovanjem. Po letih želja in obljub so Ruševci letos končno prišli do bazena, v katerem smo se 7. in 8. septembra hvaležno hladili tako tekmovalci kot navijači in organizatorji Taborniškega odbojarskega tekmovanja na mivki.

Foto: Luka Butinar

Sonce v Ilirski Bistrici je pripekalo z vso močjo, poleg tega pa so na igrišču od začetka do konca potekali tako napeti boji, da je vročina kar hlapela iz razgretih odbojkarjev in odbojkaric. Prijavilo se je 16 mešanih ekip, dve dekleti in dva fanta v vsaki. V soboto okrog 10. ure zjutraj je na igrišče priletela prva žoga in pričel se je že 16. TOTeM. “Igralu se bo do enaindvajst, na desjt menjaste strani!” se je glasilo še zadnje navodilo, zatem je samo še pokalo, pokanje pa so spremljali bojni kriki, požrtvovalni meti in huronski vzkliki navijačev.

Med tekmami smo si glave in telesa hladili v bazenu, v katerem pa je veliko deklet pristalo tudi neprosto-voljno. Skupina predstavnikov močnejšega spola si

je očitno zadala nalogo, da za vikend pri osvežitvi pomagajo kar največ dekletom, ki pa so morala biti seveda popolnoma oblečena. Tista v kopalkah sploh niso prišla v poštev - dooolgčas! Nekatere žrtve neusmiljenih lovcev so komaj uspele odvreči rutice in mobitele, da so jih rešile pred utopitvijo.

Tako je dan hitro minil ob dobrih tekmah, prijetnih osvežitvah, odlični glasbi, ki se je vrtela v ozadju, in okusni hrani. Ruševci nas vsako leto razvajajo in skrbijo, da ne bi z odbojko slučajno shujšali -kar takoj si povrnemo vse porabljene kalorije. Ko pa je na zemljo padel mrak, se je jedilnica spremenila v navijaški

Foto: Žiga Zupan

štab in očitno smo dovolj trdno držali pesti, da so naši košarkarji na Eurobasketu premagali gruzijske.

Novo jutro, nov dan! No, za večino ekip je bilo tekmovanja žal že konec, saj so izpadle, toda preostalih nekaj ekip je čakalo še na najpomembnejše in najtežje tekme. V boju za tretje mesto so bili od Srčkov (ki pa so, mimogrede, nosili najlepše majice), boljši Damon+serije4life. Finalni obračun pa je po hudi borbi in enormni količini izločenega pota dobila ekipa Tragedija. Premoč so jim morali priznati lanski zmagovalci, Hello Kitty. Za odmeven zaključek športnega vikenda se je v bazen hkrati zbasalo kar 20 tabornikov in tako smo menda postavili rekord. Naslednje leto ga podremo!

Foto: Žiga Zupan

Zaradi izzivov živimo

Besedilo: Domen Uršič - Medo, načelnik za vzgojo, izobraževanje in delo z odraslimi v ZTS

Težko bi našel primernejši slogan za letošnje dogajanje na Tečaju za vodje in Woodbadge tečaju Zveze tabornikov Slovenije v Bohinju. Čas je, da se soočimo s svetom, ki nas baje obkroža in ogroža. Brez strahov, brez pričakovanj.

Foto: SiNi

Ekipa mentorjev, ki že nekaj zadnjih let poskuša najti recept, kako približati taborništvo mladim vodjem in svetu, je uspela. Dokaz, da se spremembe že občutijo, je zagotovo izbruh ustvarjalnosti, ki je spremljal letošnjo inštruktažo, kot na srečo še vedno pravimo dogajanju v Gozdni šoli.

Tečajniki, ki se razvijajo v vodje 21. stoletja, so pokazali, da se v pravi kombinaciji da v kratkem času spremeniti svet. Mogoče pa je čas, da pogumneje stopimo naprej tudi v lokalnih skupnostih in pokažemo, da vemo, kaj in kako je treba narediti. Več o tem, kaj se je dogajalo in kako je bilo na inštruktaži tečajnikom, si lahko preberete sami na spletnem dnevniku: <http://instruktaza.blogspot.com> in na facebook strani: <https://www.facebook.com/instruktaza>.

Kriza je vedno dobra in, kot bi dejal Timo Muttonen, ki se je s Finske pridružil ekipi kot zunanji opazovalec: "V poročilo bom napisal, da sem imel čast delati z nekaj norimi Slovenci." Ko to reče nekdo, ki prihaja iz dežele, kjer imajo najboljši izobraževalni sistem na svetu, si lahko mislimo, da mogoče le ni vse tako črno. Pot do konca je sicer še dolga, a če se

nadaljuje zgodba zadnjih nekaj let, bo prav taborništvo postalo najboljša pot iz krize. Zavedati se namreč moramo, da je treba to izkustvo prenesti v resnični svet. Eden od pomembnih razmislekov, ki jih je ponudil zunanji opazovalec, je tudi razvoj drugačnega mentorskega sistema, ki bi temeljil na območnih mentorjih (razvoj mentorstva na območjih ZTS). Ti namreč lahko resnično spremljajo razvoj projektov, ki so si jih na tečaju za vodje taborniki zastavili.

Razumevanje samega sebe, sveta in raziskovanje svojih meja-

to je taborništvo. Še več mladim je treba dati možnost, da ga izkusijo v vsej svoji raznolikosti. Dobra novica letošnjega poletja je tudi dejstvo, da smo na vseh območnih **vodniških tečajih** skupaj imeli prek 200 udeležencev. **Specialisti** so uspeli izvesti vse tečaje, kar lahko pomeni le eno, še več nas bo in številka 30.000 se kar naenkrat ne zdi več tako velika.

Pred novim letom za vse tiste, ki si želite prispevati k rasti članstva in razvoju gibanja, sledi **Posvet vodniških tečajev**, na katerem bomo pregledali dosežene cilje in literaturo, ki je nastala v lanskem letu. Kmalu za tem bo izveden **Tečaj za mentorje**, ne le za tiste na vodniških tečajih, pač pa za vse, ki bi v naslednjih letih radi pomagali domačim rodovom, območjem s svojimi izkušnjami, tudi če nimate časa, da sodelujete na prav vseh taborniških akcijah. Ponovno bomo pričali tudi **Megamodulu**, a v malce drugačni podobi. Konec aprila na vrsto pride še **ALT**.

Ne pozabimo, tu smo, da ustvarjamo boljši svet za vse. Hvala vsem, ki si upate biti del te zgodbe in ustvarjate priložnosti.

Razvoj novih orodij Programa za mlade

Besedilo: Matic Stergar

Čeprav prenovljeni Program za mlade (PZM) še ni formalno potrjen na skupščini, ima že "svoje življenje". Dal je že tudi svoje prve sadove - najokusnejši izmed njih je prav gotovo avgustovski 14. Zlet ZTS, v celoti pripravljen po konceptu novega PZM. Odzivi so bili nad pričakovanji, tako na samem Zletu kot tudi s strani rodov, ki so se že v preteklem taborniškem letu lotili izvajanja dejavnosti po prenovljenem konceptu.

Kdor je razvoj novega PZM spremljal vsaj s pol očesa, se mu zdi, da že ptički čivkajo, da je PZM dinamičen organizem, nenehno podvržen spremembam. Dve zelo pomembni nadgradnji - kot ste mogoče že slišali - načrtujemo v naslednjih nekaj mesecih.

Priloge za PP in RR

Prva nadgradnja je povezana s starostnima vejama PP in RR. Za ti dve starostni veji je značilna visoka stopnja samoiniciativnosti ali povedano drugače, PP-ji in RR-ji naj za razvoj svojih taborniških znanj in drugih kompetenc poskrbijo čim bolj samostojno. Pri spremljanju napredka pa naj jim, poleg mentorjev, pomagajo tudi razna orodja in mreže, da bodo lahko napredek beležili - sistematično spremljali. Sem spadajo blog, popotniški dnevnik, mreženje,

študijska srečanja, explorer belt, TaPas, Scout of the World Award in druge.

Letošnjo jesen bomo naredili opise in navodila za uporabo ter primere dobrih praks za orodja, ki jih bodo za spremljanje napredka svojih projektov uporabljali PP-ji in RR-ji in jih umestili kot Priloge novega PZM.

Vzgojni cilji za MČ in GG

Druga večja načrtovana sprememba je povezana z vzgojnimi cilji. Kot veste, je v prvem delu PZM opredeljen vzgojni ideal, h kateremu stremimo z delovanjem v taborniški organizaciji in tako izpolnjujemo svoje poslanstvo. Za smernice pri načrtovanju dejavnosti nam služijo splošni vzgojni cilji, ki so integralni del prizadevanj tabornišтва za celostni razvoj mladih. So pa ti cilji, prav tako kot vzgojni ideal, naravnani na mladega človeka ob zaključku načrtnega vzgojnega procesa, to je pri starosti 21 let oziroma ob zaključku starostne veje PP.

Glede na to, da imamo stopnjevani in stimulativni program dejavnosti, kot eno glavnih programskih prednosti tabornišтва, je smiselno iz splošnih vzgojnih ciljev izpeljati tudi vzgojne prioritete in cilje za starostni veji MČ in GG. In tudi to nameravamo narediti letošnjo jesen.

Sodelujte pri razvoju orodij

Pri obojem si želimo vaše aktivno sodelovanje, ker bomo imeli tako dovolj širine, da bomo stvari pripravili kakovostno. Naredili bomo dve projektni skupini, za vsako spremembo po eno in z delom začeli že v začetku novembra.

Če vas področji zanimata in bi želeli prispevati delež k nadgradnji našega krovnega programskega dokumenta, velja toplo vabilo, da se oglasite na ppzm@zts.si.

Novo ime čete

Sredi čudovitega petkovega popoldneva, 20. septembra, smo taborniki Rodu Hudi potok pripravili prav poseben dan - pred OŠ bratov Letonja v Šmartnem ob Paki se je namreč zbrala kopica mladih radovednežev, ki jih je nadvse zanimalo, kdo smo taborniki, kaj počnemo in kako se spleza na signalni stolp. Bodoče tabornike smo zaposlili v likovnih delavnicah in s streljanjem z lokom, postavili smo jim tudi šotor in signalni stolp. Vmes smo zapeli kakšno pesem ob spremljavi kitare in vsake toliko časa koga na nosilih iz šotork odnesli do mize, kjer so se pekle slastne palačinke.

Začetek novega šolskega leta pa zaznamuje še ena stvar. Na sestanku rodove uprave v začetku septembra smo sprejeli ime in znak naše čete Letuš, ki smo jo, kot prvo pod okriljem našega rodu, ustanovili pred dvema letoma. Sedaj se uradno imenuje Četa deroča Savinja.

Diana Podgoršek, RHP

Foto: RHP Šmartno

Ob ognju in filmu

Letošnje prvo srečanje smo člani Rodu stražnih ognjev Kranj preživeli ob toploti ognja in v zavetju tipija. Obiskalo nas je kar nekaj novih članov, tako da so bili naši obiski šol v septembru uspešni.

Začeli smo s pozdravnim nagovorom načelnice Muri in starešine Skata, nato smo se razdelili po vodih. Za konec smo si v sosednjem stolpu Škrlovec pogledali naše filmske stvaritve in nekaj fotografij s tabora. Video s taborjenja je v nas prebudil mnogo lepih spominov in tako smo se v soju zvezd tudi razšli.

Čajka

Foto: RSO Kranj

Piknik v Črnem dolu

60-letnico neprekinjenega delovanja smo Ruševci obeležili tudi na pikniku v Črnem dolu, kamor so bili povabljeni vsi, člani, starši, bratje, sestre, dedki, babice, prijatelji iz drugih rodov in tudi nekdanji člani.

Teden dni pred dogodkom so se naši aktivni GG-ji, PP-ji in RR-ji udeležili Svinjskega golaža v Črnem dolu, kjer so postavili veličasten (skoraj olimpijski) ogenj ter trden velikanski vhod, visok osem metrov (4 košarkarji eden na drugem) in sestavljen iz več kot 200 sušic in enega kilometra vrvi.

V soboto, 31. avgusta, je ob 11. uri pripeljal brezplačni avtobus v Črni dol. Sledil je program, na katerem so sodelovali tako člani kot njihovi sorodniki. Preizkusili so se v štafetnih igrah, postavljanju šotorov in zbijanju kože, nato pa sta sledila še slastno kosilo in srečelov z bogatimi nagradami. Popoldne smo zadimili Črni dol s super Aladinom, nato pa se je druženje zaključilo z odhodom avtobusa v dolino. Zabeležili smo okrog 350 obiskovalcev. Tisti najbolj delavni in marljivi smo se povselili pozno v noč.

Hvala Ruševci, brez vas nam ne bi uspelo. Bilo je nepozabno!

Foto: RSR Ilirska Bistrica

24 ur taborništva

Foto: RST Domžale

Naš taborniški dan sredi Domžal se je pričel 20. septembra ob 19. uri z dvigom zastave ob petju himne. Sledila je akcija vse do 19. ure naslednjega dne, ko smo s spustom zastave in podiranjem šotorov oznanili zaključek našega taborjenja.

Rod skalnih taborov letos praznuje 60 let in prava rojstnodnevna zabava je tista, na katero povabiš svoje prijatelje, poješ kaj sladkega in se seveda zabavaš. Češminov park v Domžalah je postal naš taborni prostor; s šotori, taborno kuhinjo, vhodom, ognjem in vodovimi koticčki, ki so služili najrazličnejšim delavnicam.

Želeli smo pokazati, kaj taborniki smo in kaj počnemo. In kako drugače pričarati taborniško dogodivščino kot s povabilom na tabor? Taborniški večer ob ognju, petje ob kitari, taborniška poroka, krsti in prestopi, zaključek večera z Dan je šel, jutranja telovadba in nato najrazličnejše delavnice skozi cel dan (orientacija, geo-catching, užitne rastlinice, izdelava rutk, vožnja s kanujem, izdelava obročkov za rutke, taborniški monopoli, skavtbol ter druge) - tako kot na taboru.

Bilo je pestrih 24 ur, a to ne pomeni, da je že konec s praznovanjem. RST praznuje naprej: z odprtjem taborniške razstave, slavnostno prireditvijo in seveda na ZNOT-u 2013!

Vivija

Pohod na Ratitovec

RGT-jevci smo se pet let neuspešno odpravljali na Ratitovec. Vsakič nam jo je zagodlo vreme. Ampak kdor čaka, dočaka. Ali pa je sreča na strani - no, trmastih 19 vztrajnih murnov in MČ-jev ter 6 vodnikov in staršev se je 21. septembra z avtobusom odpravilo na ovinkasto pot do Prtovča pod Ratitovcem. Od tam smo se pogumno in odločno odpravili proti vrhu. Čeprav mnogi nismo navajeni hoditi po hribih in je bil vrh kar daleč, tam nekje visoko zgoraj, nas to ni prestrašilo. Veselo smo preskakovali potočke na poti, plezali po podrtilih drevesih, občudovali razgled na široko okolico in spodbujali drug drugega. Seveda so nam na poti močno pomagali tudi prigrizki iz nahrbtnikov. In kar naenkrat smo bili na vrhu! Razgled na Julijce in Triglav nam je malo pokvarilo oblačno vreme, a razgled na druge konce je bil čudovit. Tudi mraz, ki se nam je zdel kar malo prehud za sredino septembra, nam ni pokvaril dobre volje.

Po okrepčilu smo se odpravili proti dolini. Če mislite, da je ob prihodu na vrh konec težav, se motite. Krušljivo kamenje na poti, mokre korenine in blato so poskrbeli, da nam tudi med potjo v dolino ni bilo dolgčas. Vseeno pa smo brez večjih zapletov malo utrujeni, a nadvse ponosni prišli nazaj do avtobusa skoraj do minute po načrtu.

Živa Pečavar, RGT

Nov rod na Koroškem

Tresla se je Koroška, rodil se je nov rod! Zadnje čase je moč zaslediti velik vzpon taborništva na Koroškem, kar je pripeljalo tudi do ustanovitve neformalne Koroške zveze tabornikov. Močna sinergija in velika želja po širitvi ideje o taborništvu je pripeljala tudi do ustanovitve nove taborniške organizacije v Radljah ob Dravi, kjer je nastal Rod srebrne reke.

Ob podpori Rodu koroških jeklarjev in Rodu Severni kurir se je zadnje septembrsko soboto odvila prva taborniška propagandna akcija. Tako imenovana taborniška demo ekipa je pripravila vrsto taborniških animacij, s katerimi so ciljali predvsem na potencialne starejše GG-je in PP-je. "V okviru propagandne akcije smo k priključitvi želeli prepričati čim večje število mladih Radeljčanov," je povedal Brko, PP iz RKJ. "Mislim, da nam je uspelo narediti pozitiven vtis ter da imajo Radlje velik potencial v taborništvu," je še dodal.

Motiviranost na Koroškem je izredno velika, zato lahko verjamemo, da se zna zgodba o uspehu tudi v prihodnje pisati na tem koncu Slovenije.

RKJ Ravne

Foto: RKJ Ravne

Robinzonski vikend na Kolpi

Drugi vikend v septembru smo se starejši taborniki Rodu Sotočje Nazarje odpravili na Kolpo. V soboto zjutraj smo se zbrali pri čolnarni v kraju Dol. Vsak je dobil svoj vodoodporen sod, v katerega smo zaprli suha oblačila in hrano. S kombijem so nas odpeljali na izhodišče, kjer smo se razdelili po čolnih in odpluli navzdol po Kolpi. Veslali smo celo dopoldne in del popoldneva, premagovali brzice in jezove. Med vmesnimi postanki smo nabirali hrano v gozdu in na travnikih. Na zadnjem postanku smo si postavili tabor, spekli taborniški kruh, nabrana jabolka in hruške.

V nedeljo smo zgodaj pospravili tabor, skuhal čaj iz nabranih rastlin, pojedli zajtrk in se odpravili na pot. Veslali smo brez daljših postankov, saj se nam je mudilo na cilj, do čolnarne v Dolu. Vikend je bil zanimiv, naš načelnik Danč, ki je bil tudi vodja akcije, pa nam je pokazal veliko za preživetje v naravi uporabnih stvari, npr. kako iz pločevinke narediti posodo za kuhanje čaja ter kako konzervo tunine uporabiti kot svečo. Čolnarjenje je bila dobra izkušnja in motivacija za nadaljnje delovanje v rodu.

Pinga, Rod Sotočje

Foto: RS Nazarje

Mestni tabor v Mariboru

Taborniki Rodu XI. SNOUB smo 7. septembra postavili mestni tabor v središču Maribora. Mimoidoči so tako prišli v naš tabor in si ogledali, kako izgledajo taborniški šotor, ognjišče, jambor, udeležili so se delavnic (izdelovanje zapestnic in učenje vozlov, postavljanje stolpa iz špagetov in penic, skrivne pisave ...), si ogledali fotografije z našega zadnjega taborjenja ter se pogovorili o tem, kako danes živi sodobno taborništvo. Poleg kuhanja izvrstnega golaža kar sredi trga pa je bila največja atrakcija dneva igra Človek ne jezi se, ki smo jo za to priložnost postavili v človeški velikosti.

Vendar ta dan ne bi bil pol toliko prijeten, če nas ne bi obiskali tudi naši taborniški prijatelji iz Rodu koroških jeklarjev iz Raven na Koroškem in Rodu Severni kurir iz Slovenj Gradca. Dogodek smo organizirali v sodelovanju z Evropsko prestolnico mladih Maribor 2013, ob tej priložnosti pa smo zainteresiranim podarili tudi knjižico Taborniki ustvarjamo boljši svet, ki smo jo izdali v preteklem letu.

Nina Medved - Mjedved

Foto: Mjedved

Kako sta Tina in Rok preživela ognjeni krst

Besedilo: Nina Medved - Mjedved

Bil je lep konec septembra in taborniško leto se je skupaj s šolskim počasi zares začinjalo. Vodstvo rodu Krasnih krastač je z veliko delovne energije usklajevalo še zadnje podrobnosti letnega programa, vodi so pričeli s sestanki, eni prej, drugi kasneje.

Dva MČ voda sta to leto imela sestanke ob istem času, saj je bilo v njihju več bratov in sester, staršem pa je bilo tako lažje pripeljati otroke k tabornikom. Za prvi sestanek si je vsak vod izbral svoj konec mestnega parka, da se ne bi motili, toda velika novost je bila, da sta se vodoma pridružila Rok in Tina.

“Tako, otroci, letos bo z nami tudi Rok, ki bo vaš novi podvodnik. To pomeni, da ga morate ubogati tako kot ubogate mene in da poslušate vse, kar vam reče. Dobro?” se je vodnica Sara, ki je okoli vratu nosila čudovito oranžno rutico, na skrivaj veselila, da bo imela ob sebi novega podvodnika. Otroci v vodu so bili poslušni in lepo vzgojeni, vendar ji je lansko leto pogosto zmanjkalo časa, da bi se poglobljeno pripravila na sestanke, ker ji je zaradi študija ruščine in geografije ostajalo malo prostega časa. Sploh pa je bil Rok kot otrok sicer včasih nevzdržno poln pobalinskosti, vendar je imel nek drug tip energije, ki je ona ni premogla. In ki bo dobro dela otrokom, tako se ji je zdelo.

Nekatere izmed punčk, ki so bile že dlje časa tabornice, so od veselja skočile k Roku in ga prižele v tesen objem ter se do konca sestanka niso več ločile od njega.

Na drugi strani velike jase so po tleh posedli Tina, vodnik Tim in otroci. Za prvi sestanek v letu se je Tim, ki je hodil v drugi letnik gimnazije, odločil, da bo najbolje, če se igrajo različne igre. V vodu je bilo namreč pol “starih” tabornikov in pol novih članov, z njimi pa je bila tudi nova podvodnica in tako so se morali najprej sploh spoznati med seboj. Tina se je odrezala izvrstno, ko je prevzela vodenje nekaterih iger, čeprav je opazil, da je bila na začetku precej živčna. Ampak se je hitro znašla in otroci so odšli domov polni vtisov ter svežih pričakovanj.

“Ti, kako ti je šlo?” Tina je potiskala ob boku svoje mestno kolo, ko sta z Rokom skupaj hodila proti domu.

“V redu je bilo, dosti lažje je z MČ-ji, kot sem mislil. S Saro se tudi dobro razumeva. Kako se je tebi zdelo?”

Tina se je počohljala po nosu: “Dobro, dobro, Tim mi je pustil, da sem nekaj časa sama vodila otroke. Zelo so bili pridni, ampak smo se samo igrali.”

Nato sta nekaj časa tiho hodila. “Tu grem levo. Se vidimo na sestanku Pingvinov?”

“Ja, seveda, pridem. Ej, Tina, super vodnica boš, veš?”

Tini se je razlezel velik nasmešek po obrazu. “Hvala ti, Rok. Ti tudi!” In karkoli že jo je težilo še nekaj minut nazaj, je sedaj izginilo skupaj s še zadnjimi prameni poletnega sonca.

Zavese plešejo

Zmelkoow

Zapisal: Gašper Cerar

Foto: SiNi

F a d B b F C (2x)

F C d a B
Zavese plešejo jazz balet in veter liže palmi liste,
b F C
ptice pripravljajo kovčke za na pot.
F C d a
Sonce je šlo danes na izlet, nekam na jug zabavat
B
turiste
b F C
in cesta zgleda nekam zmedena brez kričanja otrok.
g a B b
Danes si vzamem en dan dopusta od divjega poletja in
d C
ostanem doma.

F a d B b F C (2x)

F C d a
Vreme je včasih lepo, tudi ko dežuje in pada voda iz
B
oblakov
b F C
na strehe avtov in na dežnikaste ljudi.
F C d a B
Visim na oknu, kot da preišlujem s kavo v roki,
b F C
vesel, da sem sam, da nihče ne govori.
g a B b
Danes si vzamem en dan dopusta od divjega poletja in
d C
ostanem doma.

g C g C
Jesen čaka tiho za vogalom pod kupom listja in smeti,
g C
jesen pride vedno, ko mi zmanjka moči.

F a d B b F C (2x) B F

V originalu so akordi pol tona višji.

Lahko si nastavite kapodaster na prvo prečko, lahko pa igrate pol tona višje, kot je napisano. Akordi v originalu: F#, b, D#, H, h, F#, C# ... g#.

12. oktober	Zlata puščica	lokostrelsko tekmovanje
	strelišče Bizovik, Ljubljana	MČ, ČG, PP, RR, grče
	rok prijav: 7. 10.	cena: 8 €/osebo
	kontakt: rtt.rutka.net/zp, mateuz.segula@gmail.com	Rod Tršati Tur Ljubljana

19. oktober	Fotoorientacija	šaljiva orientacija
	Prešernov trg, Ljubljana	MČ, ČG, PP+, koleščkarji
	rok prijav: 15. 10.	cena: 5 €/ekipo
	kontakt: fotoorientacija.mocvirc.si, ziga.brencic@gmail.com	MZT Ljubljana

19.–20. oktober	Močne ukane	šaljivo tekmovanje
	okolica Medvod	ČG +
	rok prijav: 11. 10.	cena: 50 €/ekipo (75 € po roku)
	kontakt: http://mocne-ukane.rutka.net/ , rdr.medvode@gmail.com	Rod dueh rek Medvode

19.–20. oktober	JOTI (Jamboree On The Internet) in JOTA (Jamboree On The Air)	mednarodno srečanje
	internet, radioamaterske zveze	ČG+
	Registracija: http://www.jotajoti.org	Cena: ni
	Informacije: http://www.joti.org/sl/	Svetovna skavska organizacija

25. oktober–3. november	Jesenski vodniški tečaj	izobraževanje
 <small>ZVEZA TABORNIKOV SLOVENIJE NACIONALNA SKAVSKA ORGANIZACIJA</small>	Skomarje nad Zrečami	nad 15 let, znanje 2. lista
	Rok prijav: 22. 10.	Cena: 160 €
	Kontakt: emil.mumel@guest.arnes.si	Celjsko-zasavsko območje

16. november	Vesela srečanja MZT	delaunice MČ
	OŠ Bičevoje, Ljubljana	MČ
	rok prijav: ni znano	cena: brezplačno
	kontakt: eva.skofic@gmail.com	MZT Ljubljana

Kuhinja išče šefa. Foto: RSR

60 let v Domžalah. Foto: RST

Zadnja plat

Kebab na ROT-u. Foto: Pia Pleunik

Varnost na prvem mestu. Foto: Luka Butinar

Železni možje. Foto: Luka Butinar

ANIMATORKA
SNEMALEC
GOVORKA
ZA MEDIJE
LEKTOR
VOZNIČICA
VODJA
PRIREDITVE
VARNOSTNIK
FOTOGRAFINJA

PRIDRUŽI SE

POVEZOVALKA
OBLIKOVALKA
SKLADIŠČNIK
POROČEVALKA
RECEPTOR
PRIREDITVE
HOSTESA
DELAVEC
IT SPECIALIST
VODJA
TRGOVINE

POSTANI DEL NAJVEČJEGA MEDNARODNEGA TABORNIŠKO-SKAVTSKEGA DOGODKA V SLOVENIJI!

PRIDRUŽI SE ORGANIZACIJSKI EKIPI SVETOVNE SKAVTSKE KONFERENCE
IN SVETOVNEGA SKAVTSKEGA FORUMA MLADIH!

Zakaj? Ker bomo spoznali okoli 1000 skavtov iz preko 160 držav z vsega sveta. Ker sta organizacija in izvedba foruma ter konference, kjer se odloča o prihodnosti več kot 30-milijonske Svetovne organizacije skavtskega gibanja (WOSM), izziv posebne vrste. Ker bomo dobili dragocene nove izkušnje, razvili svoje spretnosti, veliko delali, malo manj spali in se zabavali v taborniškem krogu.

40th WORLD SCOUT
CONFERENCE
CONFÉRENCE MONDIALE
DU SCOUTISME
12th WORLD SCOUT
YOUTH FORUM
FORUM DES JEUNES
DU SCOUTISME MONDIAL
SLOVENIA 2014

Za nekatere naloge so še na voljo prosta mesta.
Vabljeni vsi zagnani in zanesljivi taborniki in tabornice!
Na spodnji povezavi ti lahko ponudimo še več
informacij o potrebah po osebju in prijavnico!

WWW.RUTKA.NET/OSEBJEWSC